

Giảng Pháp tại Washington DC năm 2018

Lý Hồng Chí,
21 tháng Sáu, 2018 tại Mỹ quốc

(Toàn bộ gần một vạn đệ tử Đại Pháp ở hội trường đứng dậy vỗ tay thời gian lâu. Sư phụ lên sân khấu, hợp thập hướng tới chỗ khán giả và làm động tác tay ngụ ý hãy ngồi an tọa)

Chào tất cả! (Các đệ tử cùng trả lời “kính chào Sư phụ” và vỗ tay nhiệt liệt. Sư phụ biểu thị ý hãy ngừng vỗ tay) Mọi người vất vả quá. (Các đệ tử: Sư phụ vất vả quá! Sư phụ làm động tác tay ngụ ý đừng nói nữa.) Cuộc bức hại này, dùng lời của cự thế lực mà nói, chính là khảo nghiệm hay tẩy lễ¹ máu lửa đối với đệ tử Đại Pháp, cũng là một phen dung luyện vàng ròng². Dù thế nào đi nữa, làm người tu luyện mà nói, trách nhiệm chư vị gánh vác quả thực rất lớn. Cứu độ chúng sinh. Tự [bản] thân chư vị không có nghiệp lực gì, không có nghiệp lực lớn thế kia. Nhưng mà, như mọi người biết, ở xã hội nhân loại, muôn vàn chúng sinh này đều không đơn giản, thậm chí cả động vật cũng không đơn giản. Rất nhiều sinh mệnh đều đến từ cao tầng. Chúng ta cần cứu độ họ. Sinh mệnh mà họ đại biểu đều là sinh mệnh sẽ bị đào thải trong vũ trụ cũ, cần cứu độ họ. Mà chúng ta cứu độ họ, thì những sinh mệnh mà họ đại biểu cũng sẽ được cứu. Nhìn ngoài thì thấy cứu vẫn rất nhiều sinh mệnh là việc tốt lắm, nhưng nghiệp lực kia thì sao? Nghiệp lực khổng lồ thế. Hơn nữa ở xã hội người thường, nơi dòng chảy cuồn cuộn này³, mọi người nghĩ

xem, nghiệp lực kia cũng rất to lớn. Điều này tạo thành khó khăn [cho] cứu độ họ, phiền phức [khi] cứu độ họ, những gian nan trong cứu độ họ và cuộc bức hại này.

Bản thân cuộc bức hại này là những thứ xấu của tầng thấp cản trở chúng ta cứu người; cuộc bức hại này theo sinh mệnh cao tầng nhìn thì chính là khảo nghiệm và tu luyện của đệ tử Đại Pháp, chính là quan hệ ấy. Kỳ thực tất cả chính giáo trong lịch sử, ví như chư Thần mà chúng ta biết đã từng hạ thế độ nhân, cũng tức là những người đặt định ra văn hóa nhận thức Thần đó, họ trải qua cũng là những điều thế này. Từ điểm này mà nhìn thì cũng giống nhau; nhưng những việc đệ tử Đại Pháp làm đây không hề đơn giản. Nếu con người đều là sinh mệnh cao tầng, đại biểu những quần [thể] vô cùng đông đảo và cực kỳ to lớn các sinh mệnh mà tới chuyển sinh thành con người thế gian, mọi người nghĩ xem, con người thế gian ấy sinh tồn thế nào nơi xã hội nhân loại, đó là vấn đề lớn. Nói vậy thì xã hội nhân loại là không còn đơn giản nữa. Nhưng thế gian con người hôm nay đành rằng không đơn giản, hề nhập thế gian ‘mê’, trong hồng trần cuồn cuộn, [thì] biểu hiện rất bất hảo, có những [người] biểu hiện thậm chí còn tệ hơn, nhưng bản chất sinh mệnh của họ lại vô cùng ghê gớm. Mà trên bề mặt đã bị trào lưu hiện đại, bị ý thức hiện đại vốn đã thoát ly khỏi văn hóa Thần truyền dẫn dắt, bị [những thứ] của văn hóa đảng trong xã hội của tà đảng cộng sản ấy nhồi nhét một cách tà ác, [thì] dạng thức biểu hiện của người thế gian hiện nay, là rất kém, nhưng mà, chúng ta phải cứu họ. Chỉ có đệ tử Đại Pháp mới là hy vọng duy nhất để họ được cứu, không có bất kỳ ai có thể làm việc này.

Vì tôi từng giảng cho mọi người, tôi nói tôn giáo họ chỉ là trong lịch sử mà trải ra văn hóa con người nhận thức Thần. Chư Thần khác nhau là thế nào, các tín ngưỡng về Thần khác nhau là ra sao, hướng tới thế giới của Thần thì nên làm thế nào, tu luyện như thế nào, họ chỉ là trải ra văn hóa như thế. Chư thật sự muốn cứu độ chúng sinh vũ trụ, lúc then chốt cuối cùng hỏi họ có thể gánh vác nổi trách nhiệm này chăng? Bất kỳ tôn giáo nào cũng không làm nổi, đều không gánh vác được; chỉ có Đại Pháp cùng đệ tử Đại Pháp. Vậy đã nói thế này, thì không đơn giản nữa. Có lẽ nguồn gốc chư vị (*Sư phụ mỉm cười*) đều rất có căn cơ, rất có tính đại biểu, có lẽ bản sự tiên thiên của chư vị cũng rất lớn; nhưng trong xã hội người thường, thì cũng đồng dạng dưới loại mê hoặc dẫn dụ muôn màu muôn vẻ⁴ của xã hội này, thậm chí dưới can nhiễu của các loại các dạng nhân tâm, thì rất khó tránh bị sa lầy vào, và tiếm nhiễm những thứ đó. May mà các đệ tử Đại Pháp trong lịch sử đều được tôi không ngừng gột rửa, không ngừng tiêu nghiệp, đi cho đến hôm nay, [thì] vẫn là khác với người thường. Thần mà nhìn, thì trong dòng chảy cuộn cuộn ấy, ai có thể không góp sóng theo dòng⁵, ai có thể đứng vững bất động, thì người ấy đã là rất giỏi rồi! Không bị dẫn động, người ấy quá xuất sắc rồi! Nhưng đệ tử Đại Pháp ấy, không chỉ không bị dẫn động theo, mà còn ngược dòng mà lên! (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt, Sư phụ hợp thập*)

Nơi hồng trần cuộn cuộn nhân loại này, chư vị ngược dòng đi lên. Nhưng nghĩ ra thì nó không chỉ như thế thôi! Toàn thể vũ trụ đều đang bị đào thải, đều đang bại hoại, chư vị có thể vững vàng đối nghịch dòng chảy như thế mà lên! Tại xã hội ngày nay, một người

có thể có một chút chính niệm, thì người ấy đã giỏi lắm rồi! Chẳng phải vậy sao? Xã hội thế nào, cơ sở xã hội thế nào, đối với một sinh mệnh mà nói, họ mà có thể có chính niệm vậy thì khác rồi. Nói như xã hội quá khứ nhân tâm đều rất chính, phẩm chất đạo đức đều rất cao, chư vị làm một chút việc tốt cũng không tính là gì, mọi người đều thế mà. Nhưng tại xã hội hôm nay thế này đây, tốt-xấu chẳng phân rõ nữa, thậm chí còn phản đảo lại, [mà] chư vị có thể chính niệm đối đãi hết thấy những thứ này, chư vị có thể xuất hiện chính niệm thì chư vị đã rất xuất sắc rồi.

Giảng tới đây tôi muốn nói một vấn đề này, trước kia cũng chưa nói với mọi người. Chúng ta biết đó, đều đang giảng tu luyện, tu luyện. ‘Tu luyện’ là gì? Thực ra không có bao nhiêu người thật sự minh bạch hàm nghĩa chân chính của nó. Tu luyện ấy, chính là ‘thành tựu sinh mệnh’. Không phải cứ trong tôn giáo mới là tu luyện, cũng không chỉ đoàn thể tu luyện [mới] là tu luyện. Nếu vào lúc vũ trụ này không còn được nữa mà khai sáng Tam giới này, nhất là xã hội nhân loại hôm nay, thu nhận tới đây toàn là đại biểu của sinh mệnh cực kỳ to lớn và quần thể sinh mệnh ở cao tầng, thì xã hội này sẽ là xã hội thế nào, đối đãi nó ra sao? Mọi người hãy nghĩ đi, đây không hề là vấn đề đơn giản. Quả thực họ [mà] có thể tới xã hội nhân loại [thì] họ đã tới hoàn cảnh tu luyện rồi đó. Tôi vẫn luôn giảng rằng, toàn thể xã hội này kỳ thực chính là hoàn cảnh tu luyện [được] khai sáng cho đệ tử Đại Pháp chúng ta. Chư vị không trong tôn giáo, [mà] chư vị tu luyện trong xã hội, [thì] các ngành các nghề chẳng phải đều thành trường sở tu luyện của chư vị?! Kỳ thực không chỉ có thế, vậy

con người chẳng phải đều trong hoàn cảnh tu luyện sao?! Trong lịch sử có xã hội như thế này không?!

Mỗi từng giai tầng của xã hội, mỗi từng hoàn cảnh của xã hội, mỗi từng biểu hiện với hình thức khác nhau trong xã hội, đều đang khảo nghiệm lòng người. Trong cuộc sống phát sinh mỗi từng sự việc đều nhìn xem sắp đặt của nhân tâm; đều đang ghi chép hết thảy. Tại sao Thần Vận mỗi buổi diễn lại có thể độ nhân? Họ có cơ sở, hoàn cảnh đó sao? Tôi vẫn luôn giảng rằng, Thần Vận ấy, khán giả tới là không đơn giản, không phải tùy tiện tùy tiện tới đâu; họ đã có cơ sở đó rồi, ở xã hội họ đã được lựa chọn rồi, họ có thể đắc được cơ duyên ấy, thì mới có thể tiến vào rạp diễn. Nghĩa là, ở xã hội nhân loại, ở hoàn cảnh rộng lớn này, họ đã đang tu luyện rồi. Tôi nhớ hẳn là diễn xuất tại một thành phố ở [tiểu bang] North Carolina [Mỹ quốc]. Tôi tới đó. Vé đều bị tranh mua hết, nhưng hôm biểu diễn trời nổi bão tuyết. Tuyết lớn đến mức không lái xe được, rất dày. Kết quả thì sao, người vào rạp chỉ có 30%. Đến xem diễn chỉ có 30%, nhưng những người ấy kể ra trải nghiệm rất là sinh động. Có một người nói tôi từ nhà tới đây, đoạn đường ấy tôi như đang tu luyện vậy, kinh qua mỗi từng bước đều gian nan, mỗi từng bước đều đang cân nhắc, một mạch cho đến khi vào rạp, hết như một quá trình tu luyện, xem biểu diễn xong tôi như là viên mãn rồi. (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*) Vậy cũng là nói rằng, chớ coi nhẹ xã hội nhân loại hôm nay, không chỉ đệ tử Đại Pháp đang tu luyện, [mà] con người cũng đang trong đó. Họ cũng đang được dung luyện⁶. Trong cuộc sống, trong công tác, trong các hoàn cảnh khác nhau, những vấn đề mà họ gặp phải, những suy nghĩ mà [họ] cân nhắc, một

mạch cho đến hành vi của họ, đều đang sắp xếp chính mình, đều trong giao phong giữa thiện và ác mà xếp đặt chính mình.

Hoàn cảnh [rộng] lớn ấy, đã đều là tu luyện, được rồi, hỏi mọi người đó đều là người tu luyện chẳng? Không phải. Mọi người biết đó, trong lò luyện thép kia, đưa vào đó không phải đều là quặng sắt; còn có xỉ than đá, phải vậy không? Không có xỉ than đá thì làm sao luyện ra thép? Xã hội nhân loại cũng giống thế. Tuy rất nhiều sinh mệnh cao tăng tới đây, nhưng rất nhiều ma quỷ cũng tới, chuyển sinh thành người, khuấy đảo nơi xã hội này, không ngừng dẫn người ta sang cái gọi là trào lưu tư tưởng mới. Dẫn người ta sang ý thức hiện đại, khiến chư vị chệch khỏi con đường truyền thống mà Thần an bài, khiến con người chư vị tự phá hoại con đường quay trở về của mình, vì con đường truyền thống là Thần an bài. Tôi vừa giảng rồi, họ đã là tu luyện, vậy nhất định là đi trên con đường của Thần⁷. Nhưng mà, biến hóa một cách âm thầm⁸, những ma quỷ kia cũng chuyển sinh thành người, mà còn là lượng lớn ma quỷ chuyển sinh thành người. Không có nhiều thể cũng không luyện ra thép, lửa kia cũng không lớn [mạnh] thế, lò lửa kia cũng không thể mạnh mẽ thế, không đạt tới nhiệt độ ấy cũng không được. Vì thế chúng ở xã hội nhân loại chính là đang khởi tác dụng như thế, dùng ý thức hiện đại, dùng các chủng các dạng thủ đoạn làm bại hoại nhân loại, các loại các dạng biểu hiện, tới phá hoại nhân loại, hơn nữa dẫn dắt nhân loại. Xác thực có rất nhiều người bị khuấy lẫn vào, nhất là thanh niên. Nơi họ bắt đầu tập trung nhất là học sinh, nhất là sinh viên đại học.

Dù sao đi nữa, tôi cũng không định nói nặng quá, mọi người có thể [tự] suy xét; xã hội nhân loại về cơ bản chính là tình huống như vậy. Trong trào lưu tư tưởng hiện đại, tôi cũng phát hiện rằng, thời đầu tôi đang quan sát: ma nạn lớn nhường ấy, có bao nhiêu người có thể vượt qua? Nhưng tôi lại phát hiện rằng, ngoại trừ nơi Trung Quốc ra, thì các nơi khác trên thế giới, xã hội chủ lưu⁹ là bất động. Các vị có dẫn động họ thế nào cũng không dẫn động họ được. Họ bài xích những thứ 'hiện đại', bài xích vô cùng mạnh mẽ, do đó chỉ họ là vẫn cố thủ vào truyền thống, vậy nên có thể duy hộ con đường mà Thần an bài. Ở xã hội Trung Quốc thì không được. Người [ở đó] sau khi bị nhồi nhét ý thức của tà đảng cộng sản thì không phân biệt rõ tốt-xấu, đi rước về đây nguyên bộ các thứ do ma quỷ chuyển sinh dẫn dắt làm ở phương Tây, [để] làm ở toàn xã hội; về cơ bản là tình huống như thế. Tại sao Trung Quốc trở thành như thế? Mọi người biết đấy, tôi đã giảng rồi, tôi nói các Vương trên thế giới này, [nước họ] theo xã hội dân chủ rồi, vậy hỏi những vị vua đó đi đâu? [Họ] đều chuyển sinh sang Trung Quốc rồi. Vương các thời kỳ, mà không chỉ nói một dân tộc, một quốc gia, của một thời kỳ. Vương các thời kỳ, của tầng tối cao từ thiên thượng tới, đại biểu cho thiên thể to lớn hơn, những [vị] căn cơ to lớn nhất, đều chuyển sinh sang Trung Quốc rồi; nơi ấy trở thành hoàn cảnh tu luyện chính. Cho nên nơi ấy loạn nhất, việc xấu xa nào cũng đều quăng vào đó. Nhìn ngoài thì thấy xã hội rất phồn vinh, muôn màu muôn vẻ, [thực ra] đều đang cảm dỗ nhân tâm, làm bại hoại nhân loại; các vị không bị hấp dẫn cũng không được. Mọi người nghĩ xem, từ nơi đó mà vượt lên được thì khó ngàn nào!

Vì thế có những lúc tôi nghĩ, các đệ tử Đại Pháp chúng ta, dù thế nào đi nữa, đệ tử Đại Pháp ở xã hội biến dị nơi Trung Quốc bị những thứ đó khuấy đảo thành rất loạn, nhưng đối với Đại Pháp mà nói, vô luận như thế nào, họ đều không ly khai, họ đều muốn làm các việc Đại Pháp, về điểm này tôi vẫn là rất hài lòng yên tâm, tôi cảm thấy [họ] rất xuất sắc. (*các đệ tử dần dần vỗ tay, vỗ tay nhiệt liệt, Sư phụ tạm ngừng*) Những thứ hiện đại, hành vi và ý thức con người, rất nhiều rất nhiều, ở mọi mặt cuộc sống đều có thể phản ánh ra, đều có thể thấy dấu vết của ô nhiễm. Dù sao đi nữa, đệ tử Đại Pháp có thể làm tốt việc mình cần làm, nói thế này nhé, đệ tử Đại Pháp có thể gánh vác thế nguyện mà chưa vị phát ra, chưa vị có thể làm các việc đệ tử Đại Pháp cần làm, [thì] điều đó là to lớn nhất, là xuất sắc nhất. Không ly khai Pháp, tu bản thân cho tốt; đành rằng có can nhiễu, nhưng đó vẫn là đệ tử Đại Pháp, vẫn làm các việc của đệ tử Đại Pháp, thì rất là giỏi; vì xã hội này thực tại quá phức tạp rồi.

Kỳ thực ở xã hội phương Tây cũng không đơn giản. Thủ đoạn ma quỷ phá hoại nhân loại ở đó là từ văn hóa mà làm, là gây tác hại từ một góc độ khác. Phóng đại quan niệm tự do, phóng đại loại tư tưởng lấy cái tôi cá nhân làm trung tâm, thứ gọi là...; [tôi] không muốn nói thêm nữa, hiện nay những thứ được cổ xúy [ấy] quá nhiều rồi. Là nói chúng là từ một góc độ khác mà phá hoại văn hóa truyền thống, cộng thêm ý thức hiện đại dẫn động nữa, cho nên chúng ta đối mặt là với cái xã hội nhân loại rất loạn này. Sư phụ giảng những điều này, là [vì] đã đến lúc rồi. Vật cực tất phản, chính khí đang thăng lên, mọi người dần dần cũng thấy được hy vọng

rồi; thời đại này cũng dần dần sắp qua đi; những việc này tôi cũng muốn để mọi người dần dần minh bạch.

Tà đảng cộng sản đã thối không người được¹⁰, mọi người biết đó. Ngay cả những kẻ nắm quyền ở quốc gia tà đảng cộng sản cũng không lấy đó là vẻ vang gì, chỉ là dùng nó để bảo vệ quyền lực mà thôi. Tìm không ra lối thoát cho xã hội, nhưng lại không muốn buông bỏ quyền lực trong tay; chính là tình huống ấy; không ai thật sự tin nó. Tuy ma quỷ [của] tà đảng cộng sản đang thống trị thế giới, nhưng chúng cũng giống con người thế gian, cũng đã dần dần đang bị hủy đi. Dù chúng biểu hiện ra sao, dù xã hội này thế nào, các đệ tử Đại Pháp [mới] là vai chính của xã hội này; sân khấu này là [để] chư vị hát. Dù sao đi nữa, xỉ than là không so với thép; mà chúng là đang dung luyện chư vị, chứ không phải chư vị dung luyện chúng. Nói cách khác, tức là gồm cả tà đảng cộng sản, gồm cả ma quỷ kia, đều vì chư vị mà tồn tại, vì chư vị mà sống. Đồng thời, mọi người biết đó, vũ trụ này từ lâu đã bại hoại rồi, từ lâu đã không được nữa rồi, cũng là vì Đại Pháp mà tồn tại, [nên mới] có thể tồn tại đến nay. Nếu việc này chúng ta hôm nay không thành công, thì hết thấy sẽ giải thể, nó cũng không tồn tại nữa. Chúng ta có thể tiếp tục làm tốt những việc của chúng ta, có thể trong tình huống hiện nay, mặc kệ loạn thế nào, gian nan ra sao, các đệ tử Đại Pháp vẫn đang làm tất cả, thì là nói rằng chúng ta thành công. (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*)

Còn nữa, như mọi người biết, ở xã hội ngày nay, nhất là Trung Quốc Đại Lục, vẫn đang đàn áp [Pháp Luân Công]. Chúng ta cũng thấy rõ, cuộc đàn áp này vẫn là [do] bộ máy cũ đang vận chuyển. Điểm này là

chúng ta thấy vô cùng rõ ràng. Hết thấy điều này, tôi nghĩ rằng chư vị cũng nhìn ra rồi. Xem ra thì không có [trật] tự, dần dần chư vị cũng nhìn ra, kỳ thực là có [thứ] tự. Bản thân vô [trật] tự loạn nhất chính là được an bài; mà dần dần cũng biến thành càng ngày càng có [trật] tự; mọi người hãy nhìn tiếp. Dù sao đi nữa, đối với các đệ tử Đại Pháp mà giảng, chư vị nên hẳn đã thấy con đường mà chúng ta đi qua và con đường hiện nay chúng ta cần tiếp tục đi, phải thanh tỉnh nhận thức hết thấy những cái này.

Tôi vẫn luôn giảng, tôi nói rằng tu luyện ấy, kỳ thực khổ nhất (*Sư phụ cười*) chính là năm tháng dài đằng đẳng, năm tháng đằng đẳng trong ma luyện. Nhìn không thấy biên giới, nhìn không thấy ngày cuối, (*Sư phụ cười*) kỳ thực đó là khổ nhất. Nhưng mà, có câu rằng ‘vật cực tất phản’, phải vậy không? Hết thấy sự vật đều thể cả, đó là quy luật. Đến lúc nhất định rồi thì nó nhất định sẽ biến hóa, mặc kệ con người các vị muốn biến hóa hay không. Mọi người biết về Liên Xô cũ giải thể đó, không ai ngờ, nó cường đại thể mà sao có thể giải thể chứ? Chính phải giải thể. Mặc kệ tư tưởng con người muốn thể nào, kể cả những người tự cho là tư tưởng kiên định nhất; Thần khiến người động thể nào thì người động thể ấy. (*Sư phụ mỉm cười*) [Do đó] không được qua năm tháng đằng đẳng mà hao mòn bản thân chư vị. Rất nhiều người trong tu luyện đang dần dần buông lỏng chính mình, nhưng đây là việc rất ghê gớm. Tôi giảng rồi, đệ tử Đại Pháp Đại Lục ở hoàn cảnh gian khổ và áp lực cao như thế, trước những cám dỗ trong hoàn cảnh phức tạp thế, họ vẫn có thể kiên trì làm những việc đệ tử Đại Pháp cần làm, vẫn đang

tu luyện, vẫn đang học Pháp; thật xuất sắc lắm, quả thực rất xuất sắc; vậy là ở hoàn cảnh nào họ vẫn có thể làm được như vậy. Cho nên không được phóng túng chính mình! Một khi buông lợi, liền có sơ hở cự thế lực có thể dúi vào, thậm chí lấy mạng chư vị. Những ví dụ, những bài học thống khổ ấy nhiều quá rồi! Đương nhiên không phải đều như thế. Có người tu rất tốt, [và] vì để người khác tu luyện, cự thế lực bèn lấy mạng họ. Trường hợp ấy cũng không ít.

Nhưng tôi chính là nói, bản thân đã là một người tu luyện thì không thể phóng túng chính mình. Phần đường gian khổ nhất chư vị đều vượt qua rồi, thời gian khó khăn nhất chư vị đều vượt qua rồi. Bước đi cho tốt con đường này của mình, nói thì xác thực rất dễ, [nhưng] làm thì xác thực rất khó. Tuy vậy, dù khó thế nào, chư vị tới [thế gian] là vì việc này. Dù khó ra sao, sinh mệnh chư vị chính là vì việc này mà thành tựu. Tất cả các đệ tử Đại Pháp, đều không quy về Tam giới quản. Từ ngày bản thân chư vị phát tâm muốn tu luyện trở đi, chư vị đã [được] xóa tên khỏi địa ngục rồi¹¹. (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*) Các đệ tử Đại Pháp nếu tử vong, sẽ không chuyển sinh; vì không quy về Tam giới quản nữa, họ cũng không thể chuyển sinh trong Tam giới; cũng không quy về địa ngục quản nữa, địa ngục cũng không trừng phạt nổi chư vị; chư vị chỉ quy về Đại Pháp quản. (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*) Những ai sớm rời đi [khỏi thế gian], dù thực thi được tốt hay thực thi không tốt, hoặc vì nguyên nhân nào đó, những đệ tử Đại Pháp ấy đều đang ở một không gian đặc biệt, đang ở đó tĩnh quan sát chư vị, đang ở đó đợi kết thúc cuối cùng. (*toàn hội trường vỗ tay nhiệt liệt*)

Kỳ thực ý tứ căn bản tôi nói là muốn bảo mọi người rằng, sinh mệnh chư vị chính vì việc này mà tới! (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*) Không có lựa chọn khác¹², thật sự không có lựa chọn khác đâu! Đây là đệ tử Đại Pháp. Còn người thường, họ có thể chuyển sinh theo lục đạo luân hồi hay [trong] các giới; chư vị thì không thể, chư vị chính là [vì] sự việc Đại Pháp này. Cho nên, thực thi không tốt, thì lưu lại cho chư vị chính là hối hận. Nhất là những đệ tử tu lâu, không được giải đãi¹³. Chư vị đã vượt qua những năm tháng gian nan như thế rồi, bước đi tới hôm nay, không hề dễ dàng! Chư vị không biết trân quý ư? Cả tôi cũng trân quý chư vị! Cả chư Thần cũng trân quý chư vị! (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*) Do đó bản thân càng nên phải trân quý chính mình.

Giảng bấy nhiêu thôi. Tôi muốn trả lời đôi chút các câu hỏi của mọi người mang tính đại biểu. (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*) Mọi người có thể viết các tờ câu hỏi. Cảm ơn tất cả. (*toàn hội trường một lần nữa vỗ tay nhiệt liệt*)

Đệ tử: Kính chào Sư phụ! [Qua việc] phân tích về chủ nghĩa cộng sản đầu độc toàn thế giới và các kênh thông tin của chúng ta ủng hộ việc quay về chính thường¹⁴ truyền thống, có một bộ phận các học viên chịu ảnh hưởng khá sâu của tư tưởng biến dị từ phương Tây trong những năm gần đây thì tâm lý bị chấn động, có [học viên] cảm thấy nhất thời tiếp thụ không nổi. Làm thế nào mới có thể giúp họ chuyển biến quan niệm nhanh nhất?

Sư phụ: Đây không phải một vấn đề đơn giản, nhưng tôi có thể từ căn bản bảo chư vị này. Con đường truyền thống là Thần an bài, [là] con đường có thể trực tiếp quay về. Do con người đều không đơn giản, [nên] con người trên con đường ấy mà có thể tiếp xúc lên

chư Thần. Đã như tôi vừa giảng đó, cả hoàn cảnh rộng lớn này đều là tu luyện, khi gặp được Đại Pháp, lập tức có thể được đắc độ. Nhưng mà, lối biến dị, không phải truyền thống kia, thì không tiếp [xúc] lên chư Thần được. Tư tưởng kia là bài [xích] Thần, thậm chí còn không lý giải, không tin theo; [thì] làm sao cứu? Vấn đề chính là ở đây. Làm đệ tử Đại Pháp, trách nhiệm của chư vị chính là cứu độ chúng sinh, [vậy] đây chẳng phải vấn đề căn bản sao? Chư vị không cần nhắc tới vấn đề này chẳng?

Chúng ta không tham dự bất kỳ chính trị gì của người thường, nhưng chúng ta tuyệt đối không được nói dối. Các kênh thông tin của chúng ta không được nói dối hay phao tin đồn giống các kênh thông tin khác. Chúng ta không hề lăng-xê ai lên, cũng không chủ động biên tạo gì đó tốt cho ai; [chúng ta] chỉ là đưa tin chính xác. Đệ tử Đại Pháp là bảo người ta đi con đường [ngay] chính¹⁵, là như vậy phải không? Cho nên, tôi nghĩ thế này, xuất phát điểm của chúng ta là cứu người. Nếu ở xã hội này xuất hiện một người, mà có thể chặn đứng trào lưu đạo đức thế gian xuống dốc, thì người đó quá xuất sắc rồi! Người ấy cũng tương đương đang trợ giúp chúng ta! (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*) Người ấy chẳng phải bằng như đang giúp chúng ta cứu người sao? Mọi người nghĩ xem, người ấy mà cũng rút nữa thì chúng ta làm sao cứu?! Là đạo lý này phải không?

Đệ tử: Đọc xong xê-ri bài viết «Ma quỷ đang thống trị thế giới chúng ta» của Ban biên tập Cửu Bình vạch trần tà linh cộng sản, đệ tử sinh ra một loại lo lắng, cảm thấy bó tay¹⁶, tà linh đã chui sâu vào mọi tầng mọi mặt nhân loại rồi. (Sư phụ: Là vậy đó.) Xin hỏi Sư tôn chúng

con nên làm thế nào chính niệm thanh trừ quan niệm của mình?

Sư phụ: Tự thân chư vị khi học Pháp mà có thể nhận thức chúng rõ ràng thì đã đang làm việc đó rồi. Người thường nếu có thể nhận rõ chúng, thì người thường cũng sẽ bài xích chúng; các vị chỉ cần nhận rõ chúng, thì các vị biết, con người mà, các vị biết được làm thế nào. Chân tướng mà chúng ta giảng cũng là cái này. Còn như nói ai tới diệt sạch chúng, cái đó không phải việc mà đệ tử Đại Pháp chúng ta làm. Chúng ta chỉ là cứu người, bảo cho người ta con người nên làm thế nào.

Nếu một người thề rằng “Ta dâng hiến cuộc đời cho chủ nghĩa cộng sản thế này thế này”, mọi người nghĩ đi, Thiên Lý¹⁷ là không tùy tiện thế. Thề ấy là ý tứ gì? Người mà nói ra lời kia thì cả Thần cũng ghi chép cho các vị, người phát thệ cống hiến sinh mệnh cho tà đảng cộng sản, mọi người nghĩ xem, sinh mệnh của người liền bị tà đảng cộng sản quản rồi; cho nên nó tùy ý bài bố người. Nhiều lúc chư vị giảng chân tướng mà họ hoàn toàn không nghe, không phải là họ không nghe, mà tà linh cộng sản đang bám trên thân họ, không nghe thay cho họ, vì tà linh của đảng cộng sản là có quyền lực ấy, do sinh mệnh kia đã quy về nó. Nhưng mà, các đệ tử Đại Pháp cũng rất trí huệ, dần dần minh bạch ra, ta trước hết bảo người thoái đảng, đầu tiên ta nói tà đảng cộng sản bại hoại thế nào, những việc tà ác của tà đảng cộng sản, giảng về bản chất tà ác của nó, rồi sau chư vị bảo họ thoái đảng. Một khi họ đồng ý thoái đảng, được rồi, sau đó lại giảng chân tướng thì họ không bài xích nữa. Tại sao? Là vì không quy về tà linh đó quản nữa, nó còn thao túng nữa thì Thần sẽ tiêu diệt nó. (Sư phụ

cười) Thế nên tại sao sau khi thoái đảng thì dễ giảng chân tướng? Chính là chuyện như vậy. *(các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt)*

Nói ma quỷ đang thống trị thế giới chúng ta, thực ra chính Thần¹⁸ cũng đang quản; xã hội nhân loại là chính-phụ đồng thời có¹⁹. Nhưng mà, khi nhân loại biến đổi thành phụ diện ngày càng nhiều, ngày càng lớn, thì cán cân mất cân bằng, biến thành tựa như ma quỷ thống trị thế giới này; chính là đạo lý ấy. Con người có chính niệm rồi, con người nhìn rõ ra tà ác kia, thì cán cân sẽ hồi trở lại.

Đệ tử: Hiện nay ngoại trừ [hoạt động] quảng bá Thần Vận và các kênh thông tấn là có một số đệ tử Đại Pháp thanh niên tham dự ra, thì trong các hạng mục khác lúc bình thường hồng Pháp hay hoạt động giảng chân tướng, thì đệ tử thanh niên chủ động tham dự đều tương đối ít; xin hỏi làm thế nào để sáng tạo cơ hội rèn luyện cho các đệ tử trẻ?

Sư phụ: Về việc này, nói thế nào nhỉ? Kỳ thực không phải vấn đề này, [mà] là vì các nơi đều thiếu người làm, các hạng mục đều thiếu người làm, đều đang dùng đệ tử Đại Pháp trẻ. Chỉ cần họ nguyện ý làm, các hạng mục đều sẽ dùng. Thần Vận đang dùng, toàn Thần Vận đều thế, *(Sư phụ cười)* đều là đệ tử Đại Pháp trẻ.

Đệ tử: Có học viên thảo luận riêng nói rằng, Pháp Chính Nhân Gian lập tức tới rồi, Chính Pháp cũng sang một giai đoạn mới. [Rằng] giai đoạn này là khác trước đây, trước đây là đệ tử Đại Pháp nỗ lực vạch trần bức hại, giảng thanh chân tướng Đại Pháp, [còn] hiện nay [điều] đệ tử Chính Pháp cần làm nên là chủ đạo xã hội, ...

Sư phụ: Tuy chư vị là hát vai chính, nhưng chư vị vẫn không chủ đạo xã hội được. Hiện nay chư vị chủ đạo không nổi. Chúng ta có thể thấy rõ sự thật, chúng ta có thể cứu người. Còn nói đến chủ đạo xã hội, kỳ thực ngay cả tới tương lai, đã là người tu luyện, chúng ta cũng không định quản các việc xã hội, xã hội tự có người quản. Chư vị chỉ quản cứu người, ta chỉ quản nhân tâm.²⁰

Đệ tử: Người điều phối Thần Vận địa phương chúng con năm ngoái khi bán vé Thần Vận không được lý tưởng [lắm], đã phê bình những người điều phối tất cả hạng mục chứng thực Pháp khác, nói rằng mọi người không dốc toàn lực ủng hộ quảng bá Thần Vận. Năm nay sau khi diễn xuất Thần Vận kết thúc anh ấy lại bảo rằng, Sư phụ nói rồi “Thần Vận là có sức cứu người mạnh nhất trong tất cả các hạng mục cứu người.” (Sư phụ: Là tôi nói thế.) Đệ tử hoàn toàn tin tưởng²¹ sức mạnh cứu người của Thần Vận, câu hỏi của con là, phải chăng mỗi người đều nên buông hạng mục trong tay xuống để đi quảng bá Thần Vận?

Sư phụ: Ngay cả những năm bắt đầu làm Thần Vận tôi cũng không hề giảng thế; vì thời đầu quảng bá Thần Vận, lúc tình huống rất gian nan, tôi cũng vẫn luôn nói, rằng đệ tử Đại Pháp không bận rộn, đệ tử Đại Pháp không bận rộn trong các hạng mục, có thể giúp đỡ quảng bá Thần Vận. Làm người phụ trách mà giảng, hề thấy vé bán không chạy, sốt ruột rồi, cũng có thể là tình huống như thế, không có vấn đề lớn về nguyên tắc. Nhưng tôi muốn bảo mọi người này, Thần Vận sức cứu người đã mạnh mẽ thế, một buổi diễn xong, một hai nghìn người liền được độ, đệ tử Đại Pháp chúng ta

những ai không bận rộn, [thì] chư vị cần cân nhắc xem chư vị tới làm gì. Nhưng mà, cơ hội này càng ngày càng ít rồi.

Tôi từng giảng ở Châu Âu, tôi nói rằng nguyên ban đầu muốn mọi người tới tham dự, chính là muốn cho mọi người qua quá trình này mà gây dựng uy đức, kiến lập cơ sở tốt cho tu luyện của mình, đề cao lên trên. Nhưng chúng ta rất nhiều học viên không coi trọng. [Sau này] khi phát hiện ra, muốn tham dự, khi biết được [tầm] trọng đại của việc này, thì vé đã bán rất chạy rồi; qua quảng cáo, qua kênh thông tin Internet liền có thể bán [vé] rồi; cho nên chư vị muốn tham dự cũng không còn cơ hội nữa. Tu luyện là như thế, không đợi người đâu.

Đệ tử: Có những con của đệ tử Đại Pháp lúc còn nhỏ cũng theo học Pháp luyện công, nhưng cha mẹ lúc đó chưa nhận thức đầy đủ về dẫn dắt tiểu đệ tử như thế nào, còn bận rộn hàng mục chứng thực Pháp nữa, do đó chưa thể dẫn dắt con mình thật sự hiểu về tu luyện. Hiện nay con trẻ đã trưởng thành và nhập vào xã hội, ở mức độ lớn mà nói thì đã rời khỏi tu luyện. Họ là có duyên với Đại Pháp nên mới có cơ hội sinh ra trong gia đình đệ tử Đại Pháp, hiện nay Chính Pháp đã tiếp cận đoạn cuối²², làm cha mẹ, hiện nay còn cơ hội bù đắp sai sót về giáo dục trước đây chăng?

Sư phụ: Ồ, nói ra thì [việc này] rất khó. Chư vị phải giảng chân tướng cho họ giống như với người khác. Chư vị không được coi họ xem họ như là chư vị có thể quyết định, là con của chư vị; họ là không nghe đâu. Chư vị cần thay sang góc độ khác mà giảng chân tướng cho họ; chính là chuyện như vậy.

Về việc này tôi cũng có trải nghiệm sâu sắc. Thời mới đầu Thần Vận, nhận thức của mọi người về Thần Vận cũng chưa đầy đủ, nói các cháu tập múa, xong sau này làm được gì? Họ không nghĩ tới, rằng Sư phụ dùng người không thể nói dùng xong là xong, tôi cần cân nhắc tới tương lai của các cháu. Tôi làm trung học, đại học, viện nghiên cứu sinh. Những hài tử đó, lúc đầu cha mẹ chúng còn không muốn đưa tới, rất [chần chừ] không buông được. Nhưng mà lúc rất không buông được ấy, lúc ấy 12, 13 tuổi, đúng lúc [cần] thật sự bỏ công phu [tập luyện], [thân thể] còn rất mềm, thì rất chần chừ. Đợi đến 14, 15 tuổi, coi lại, [thì thấy] trẻ em từ 15 tuổi trở ra là không quản được nữa, chúng cãi lại các vị, giận dỗi các vị. [Chư vị] hề thấy không được nữa, liền lập tức đưa lên núi. (mọi người cười) Nhưng mà, đứa trẻ đó [thân thể] cứng cáp rồi, [nên] lên núi cũng rất vất vả. Tôi đã trải nghiệm qua điều này rất sâu sắc.

Đệ tử: Ở Đại Lục có người thường chế tạo huy hiệu Pháp Luân, có nơi đồng tu mua rất nhiều qua Internet để phát cho học viên. Có tranh cãi [về việc này] giữa các đồng tu.

Sư phụ: [Huy] chương Pháp Luân ấy là không thành vấn đề. Nếu coi đó là kinh doanh muốn kiếm tiền, thì đệ tử Đại Pháp nhất quyết đừng làm, quá nguy hiểm. Còn chỉ là làm một chút, để mọi người có thể có một cái [huy] chương Đại Pháp như thế, [chỉ] thu chi phí sản xuất, thì không có gì đáng nói. Nhưng chư vị nếu là ở Đại Lục, chư vị nhất định phải chú ý an toàn, bởi vì đây là [huy] chương Pháp Luân, hiện giờ học viên không thể đeo, chư vị hề đeo thì chư vị đang bảo cho cảnh sát tà ác rằng ta là học viên Pháp Luân Công. Nói [đi] vậy

làm thế nào đây? Hiện nay làm những cái này có phần chưa đến lúc. Cũng không có vấn đề gì, chỉ là có vấn đề về an toàn.

Đệ tử: Trong hoàn cảnh Đại Lục bức hại vẫn đang phát sinh, thường nghe thông tin nội bộ về công an, quốc bảo²³ có hành động. Nếu không bảo mọi người, [thì] lo mọi người không chú ý phát chính niệm phủ định; mà thông tri cho mọi người, lại lo tin tức phụ diện ấy sẽ ảnh hưởng mọi người làm tốt các việc nên làm. Có những lúc khi thông báo cho mọi người, không tránh khỏi thêm một hai câu, [rằng] mong mọi người chú ý an toàn đồng thời chính niệm chính hành, phủ định bức hại, thực hiện cho tốt những gì chúng ta nên làm. Không biết làm thế có khả dĩ không?

Sư phụ: Hẳn là khả dĩ. Đệ tử Đại Pháp trong nội bộ công an là biết một số tình hình, sẽ có những lúc khó xử khi cân nhắc các bên. Bảo cho mọi người, thì e chạy sang cực đoan; mà không bảo mọi người, lại sợ mọi người không chú ý an toàn. Là có vấn đề này. Nếu mọi người đều lý trí thanh tỉnh thể này mà làm tốt các việc nên làm, và không làm các việc không nên làm, thì tốt nhất rồi. Nhưng khó tránh khỏi, xã hội này chính là bị làm thành phức tạp thể này.

Đệ tử: Có đồng tu lấy phim biểu diễn dạ hội Thần Vận các năm 2016, 2017, và 2018 làm thành USB, truyền bá trong một bộ phận học viên; có đồng tu khác chỉ ra thông báo của Ban biên tập Minh Huệ rằng không được làm thế, nhưng họ vẫn cứ muốn sao làm vậy.

Sư phụ: [Là do] mọi người muốn xem Thần Vận, không nên định tội²⁴. Nhưng mà, vấn đề an toàn là một vấn đề.

Còn có một vấn đề, mọi người biết chẳng? Chúng ta có nhiều thành tựu, [như] đại học Phi Thiên và Thần Vận, có rất nhiều việc đứng đầu thế giới, chúng ta đều không đưa lên mạng, đều không đăng lên Internet. Là vì Internet cũng giống như ma quỷ, cái gì cũng lên đó, là nơi thối nát nhất, là sản phẩm khi nhân loại bại hoại. Chúng ta lẽ nào đặt lên đó để lẫn lộn vào? Đưa những gì tốt đẹp nhường này của mình lên đó? Do đó có những học viên cứ đưa những gì của Thần Vận chúng ta, đưa những điều của chúng ta lên mạng. Tất nhiên website của Thần Vận và Phi Thiên là có những điều của Thần Vận và Phi Thiên, đó là có mục đích và cần thiết cũng giống như website công ty của các công ty người thường khác vậy. Đương nhiên, trên Internet thì tà ác có những thứ phỉ báng chúng ta thế nào đó, tôi nói là càng ít quan tâm chúng thì hơn. Chư vị mặc kệ chúng, tự tiêu tự diệt; chư vị mà càng để ý chúng, chúng càng vênh mặt lên.

Cho nên, những gì của Thần Vận chúng ta, chư vị mà không chú ý, chư vị hãy truyền, người khác liền lên Internet lấy về. Mọi người nghĩ xem, những điều ấy, Thần Vận [và] kể cả âm nhạc Thần Vận, rất nhiều điều của Thần Vận là [từ] thiên thượng. Ai cũng có thể từ Internet lấy xuống. Họ dùng vào việc phá hoại Đại Pháp, họ dùng tại phương diện những thứ thối nát nhất của xã hội nhân loại, thì chư vị nghĩ thế nào? Nhưng ấy là do chư vị làm! Chẳng phải đạo lý này? Vì thế tôi không muốn đưa những thứ tốt ấy lên đó, đây là để khai sáng tương lai cho nhân loại!

Đệ tử: Giai đoạn hiện nay thu xếp thế nào vấn đề điều phối trên diện rộng ở [Trung Quốc] Đại Lục? Một

thành phố cấp địa khu do “người tổng điều phối” quản tất cả các huyện thuộc địa phương đó quản hạt, như vậy thích hợp chăng? Cũng có [người] cho rằng không quản thì không hình thành chính thể.

Sư phụ: Không được, mặc kệ chư vị [có] tâm gì, tôi bảo chư vị này, không được làm thế! Tôi biết vô cùng rõ ràng, thân thể người ấy, khi bị bức hại thì năng lực chịu đựng thân xác thật²⁵ của họ là hữu hạn! Khi tư tưởng chư vị chịu đựng tới cực hạn, lúc thậm chí ở tình huống lý trí không thanh [tĩnh] mà vẫn tra tấn thống khổ chư vị, chư vị có thể nói ra những gì không nên nói, chư vị có thể thỏa hiệp. Nhưng trong tu luyện ấy, đó không nhất định là kết quả cuối cùng của chư vị, biết được khi mà chư vị chịu đựng đến cực hạn, thậm chí không chịu được nữa thì làm không tốt, vì tu luyện chưa kết thúc thì chư vị có thể vẫn còn cơ hội. Nhưng mà, hễ làm sai những việc đó rồi, thì đó không còn là việc đơn giản nữa. [Nếu] vì điều ấy mà khiến một số đệ tử Đại Pháp mất mạng, đó không hề đơn giản đâu. Cho nên tôi bảo mọi người này, đừng làm những việc như thế.

Minh Huệ Net là sân giao lưu của các đệ tử Đại Pháp, về đối ngoại cũng là một cửa sổ. Có việc thì có thể thông qua Minh Huệ Net để nói ra quan điểm của mọi người; điều phối ở diện rộng thì nay không được làm, nghĩ vấn đề thì nhất định phải chú ý an toàn.

Đệ tử: Những năm qua chúng con có không ít đồng tu địa phương qua đời, gồm cả một số đồng tu điều phối phát huy tác dụng to lớn ở địa phương. Có một số đồng tu rời đi vì nghiệp bệnh nhưng từ nội tâm mà nói là không muốn rời đi. Mọi người phần đông cho rằng một

nguyên nhân trong đó, [là] có một loại nhân tố [mà ta] không kháng cự nổi.

Sư phụ: Tôi giảng rồi, có những người mất đi sinh mệnh là cho người khác xem, là để tu người khác; đây là an bài của cự thế lực, chứ không phải người đó chưa làm tốt. Nhưng mà, cũng có [người] quả thực phóng túng trong tu luyện, đó đều là bài học giáo huấn. Đối mặt với bức hại, có lúc rất không biết làm sao, tìm không ra vấn đề của mình ở đâu, là cũng có tình huống ấy.

Các đệ tử Đại Pháp, mỗi người đều muốn thành đệ tử chân tu, đều muốn thành một đệ tử Đại Pháp kiên định, đi trên con đường của Thần, tu luyện đầy đủ. Nhưng đối với một số học viên, đó [vẫn] chỉ là cách nghĩ, [họ] chưa tới cảnh giới đó, chưa tới tầng thứ đó; nhưng có một điểm này, họ nghĩ, ta chính là phủ định bức hại của cự thế lực, nhưng bản thân ta chưa đạt cảnh giới ấy, tầng thứ ấy, không kiên định nổi chính niệm ấy. Có những lúc cự thế lực chính là nhìn chư vị, [xem] rốt cuộc chư vị bị dao động hay không? Chúng nhìn vào tư tưởng chư vị, khuấy động chư vị. Cuối cùng chư vị dao động rồi, và chúng đắc thủ rồi. Cho nên ở tình huống như vậy, đôi khi tôi nghĩ rằng, là học viên mới hoặc học viên mà thời gian lâu tu luyện không đề cao lên, khi chư vị xuất hiện quan nghiệp bệnh, [vậy] chư vị đến bệnh viện cũng không sao cả. Chư vị đến bệnh viện chữa trị là không thành vấn đề; đó là việc trong quá trình tu luyện của chư vị. Làm đệ tử Đại Pháp mà tu luyện vững chắc, chính niệm vô cùng mạnh mẽ, bản thân cũng biết mình nên làm thế nào, tu luyện đầy đủ, thế thì không có vấn đề.

Cựu thể lực đang dúi vào sơ hở này. Hôm nay tôi giảng thể này rồi, mọi người có lẽ rất giạt mình chấn động, bởi vì tôi phát hiện cựu thể lực đang dúi vào sơ hở này, đang bức hại học viên. Cựu thể lực dúi sơ hở này, tôi vừa giảng đó, những tà ác tầng thấp kia, kể cả tầng thấp của cựu thể lực, cái đó thật sự rất tà ác. Chúng không muốn để chư vị tu thành, chúng là muốn hại chết chư vị. [Còn] những thứ tầng cao [hơn], chúng cảm thấy lợi dụng những bức hại ấy là thích hợp để tu luyện chư vị. Chúng là quan hệ ấy. Cho nên tầng thấp có thể bức hại tới thân thể đệ tử Đại Pháp, chính là tầng thấp nhất ấy, đang làm loạn. Đương nhiên, cơ duyên các loại mà. Cũng không như chư vị nghĩ, [rằng] mọi việc thì chư Thần và Sư phụ đều có thể bao hết cho chư vị; có những [người] nhân duyên phức tạp đến mức khó nói. Những ai học viên mới, thời gian lâu bản thân biết mình tu luyện không lên, lúc tu lúc không²⁶, xuất hiện vấn đề thì chư vị có thể đi bệnh viện.

Khi tôi giảng rằng các đệ tử Đại Pháp không được đi bệnh viện thì tôi giảng một câu thể này, tôi nói rằng chư Thần, mọi người thấy các vị Thần đó chứ, kể cả Thần Tiên trong núi tu hăng mấy trăm năm, hăng mấy nghìn năm, họ không đi bệnh viện; đúng không? (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*) Bác sỹ của bệnh viện khi mắc bệnh còn tìm họ để trị. (*mọi người cười, vỗ tay nhiệt liệt*) Chính là quan hệ này, cho nên mọi người nhất định cần rõ ràng.

Đệ tử: Có những đồng tu có rất nhiều tiền nhưng không dùng cho cứu người, họ chỉ là không tinh tấn chăng? Hay là phạm sai lầm lớn?

Sư phụ: Không được chỉ nhìn vào những việc này. [Trong giới] có tiền, (*Sư phụ cười*) khẳng định là có đệ tử Đại Pháp, các giai tầng đều có đệ tử Đại Pháp. Nhưng không phải vì họ có tiền thì sẽ phạm lỗi, không có tiền thì không phạm lỗi; có tiền hay không không phải là vấn đề tu luyện. Người này hẳn là có tiền, nhưng họ tu chưa tinh tấn lắm; người kia chính là có tiền, và họ tu cũng tinh tấn. Đây là vấn đề tu luyện, không dùng tiền để phân ra. (*mọi người cười*) Cũng không phải cứ đưa cho ai đó tiêu thì mới là đúng; hạng mục mà không lợi nhuận cứ dựa mãi vào học viên thì cũng không được. Có [học viên] chính là 'biết' tiêu tiền, thậm chí vung tay rất thoáng²⁷, nhưng lại mặc kệ là có tiền hay không, và cũng chẳng nghĩ đang tiêu là tiền của ai.

Rất nhiều hạng mục của Đệ tử Đại Pháp chính là thiếu tiền. Cụ thể lực chính là xem chư vị ở tình huống không có tiền, tình huống khó khăn thế mà vẫn có thể hoàn thành các việc hay không; chúng cho rằng đó là tu luyện, đó là uy đức, đó là xuất sắc, tôi thừa nhận²⁸. [Nếu] các vị cái gì cũng có, cần người có người, cần tiền có tiền, ồ, [thế thì] làm đệ tử Đại Pháp cũng quá dễ rồi. [Và việc] cứu người, dễ dàng quá rồi. Đột phá Internet [sao], các vị chế tạo vệ tinh luôn đi, (*mọi người cười*) cái gì cũng làm hết. Chư vị nói những việc ấy, cụ thể lực chúng có thể thừa nhận chư vị chăng? Cho nên, con đường chúng ta rất gian nan, nhưng mà, trong một chút những gì hữu hạn ấy, tài lực, vật lực, nhân lực một chút những thứ ấy, điều đối mặt lại là toàn thể giới hơn 7 tỷ người, cụ thể lực cho rằng thế mới cân bằng, nếu không thì lực lượng đệ tử Đại Pháp quá lớn. Dù sao đi

nữa, quan hệ giữa cự thế lực và tôi là sẽ tính sau²⁹; nhưng bây giờ là cần làm thế này, và làm cho tốt.

Đệ tử: Có lúc đệ tử băn khoăn, giờ đây đang phải nghiệp bệnh, ma nạn đều là cự thế lực can nhiễu, hay là có nhân tố tiêu nghiệp của bản thân mình? Thông qua hướng nội tìm thì nhận ra rất nhiều thiếu sót. Nếu vẫn tiếp tục trong ma nạn, thì xin hỏi Sư phụ, còn có thể đột phá về phương diện nào?

Sư phụ: Tôi có một câu này, tôi nói rằng đã có Pháp ở đây, không gì phải sợ. Có người lý giải là, ta có sách Đại Pháp rồi ta không sợ gì cả. Thời đầu thậm chí có một người, cầm sách Đại Pháp, đi trên đường cái, đi ngược làn đường xe cao tốc, [và nói] “ta là đệ tử Đại Pháp, không ai dám được ta”. Có gì khác ở đây? Có Đại Pháp ‘ở đây’, [tức là] chư vị thật sự học Đại Pháp vào [người] rồi, thì mới thực sự ‘ở đây’. Thật sự tu vào rồi, thật sự thành một đệ tử chân tu, thì mới là có Đại Pháp ở đây và không sợ gì cả. Ấy là một phương diện.

Còn nữa, tôi vừa giảng rồi, cự thế lực đang dúi vào sơ hở của đệ tử Đại Pháp, ấy là một phương diện. Cũng còn [trường hợp], tìm không ra chấp trước của mình. Đương nhiên, cũng đều không đơn giản thế, hơn hàng nghìn vạn nguyên nhân, đều rất phức tạp. Có [trường hợp], chính là việc ấy sẽ xuất hiện lặp lại nhiều lần, là vì nghiệp lực của họ lớn, vì như tôi đã giảng đệ tử Đại Pháp có ba bộ phận mà. Nghiệp lực lớn, chỉ cần chư vị chính niệm đầy đủ, thì nó sẽ qua, nhưng nghiệp dù sao cũng phải tiêu đi, [nên] có thể còn xuất hiện lặp lại, vậy chư vị coi đó như khảo nghiệm, [như] tu luyện; chính niệm đầy đủ, lại xông qua. Do đó tu luyện là không cùng một mô thức, tình huống mỗi người đều khác nhau.

Nhưng vẫn luôn có một điều, tôi bảo mọi người này, có Đại Pháp ở đây, chư vị đã đắc Pháp rồi, sinh mệnh chư vị đã thuộc về Đại Pháp rồi, chư vị đã lựa chọn hàng ngũ rồi, chính niệm chính hành, chiếu theo Sư phụ nói mà làm. Chư vị cảm thấy ta giờ tu kém thế này, vẫn là không được rồi, không vượt qua nổi, (*Sư phụ cười*) thì chư vị đi bệnh viện, đợi sau khi tu lên thì chư vị hãy làm tốt hơn. Nhưng lời của tôi là nói thế này, không được phóng túng bản thân mình. (*các đệ tử vỗ tay*)

Đệ tử: Kênh thông tin để tăng số người truy cập qua Internet, tiêu đề các bài được viết ngày càng mơ hồ.

Sư phụ: Quả đúng là thế này. (*các đệ tử cười*) Nhiều khi tôi đọc báo của chư vị, cả trên Internet cũng thế, tiêu đề mà chư vị viết, quả thực nói không rõ là chuyện gì, có lúc chuyện là chính diện mà tiêu đề viết ra cứ như là phản diện. Cho nên chúng ta không thể không nghiêm chỉnh, chúng ta cần chiếu theo Trung Văn chính thống, theo quốc ngữ tiêu chuẩn mà viết. Chúng ta không thể dùng ngữ pháp của hoa kiều Đông Nam Á. (*các đệ tử cười*) Người ta nguyên vốn không phải là ngôn ngữ chủ yếu của bản địa, có thể thông cảm theo tình hình đó; vì thế các kênh thông tin tiếng Trung của chư vị là nhắm vào đọc giả xã hội người Hoa, chư vị không thể viết tiêu đề thành tự thị nhi phi³⁰ rồi khiến người ta đọc không hiểu.

Đệ tử: ... và để đọc giả lưu lại lâu hơn trên trang web, nội dung bài viết đã đặt [trọng] điểm bài tin vào nửa sau, càng ngày càng xa rời quy phạm viết bài tin theo truyền thống; như thế phải chăng sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng và uy tín chuyên nghiệp của kênh thông

tin? Phải chăng sẽ ảnh hưởng việc chúng sinh được cứu? Phải chăng quả thật đã trái với Pháp Lý?

Sư phụ: Là có một chút, (Sư phụ cười) đương nhiên, tôi nói 'là có một chút', đó là vì chúng ta có những người mà tiêu chuẩn hữu hạn, cũng có [người] chịu ảnh hưởng văn hóa ý thức hiện đại, nên cố ý làm thế. Tựa như Trung Quốc Đại Lục, họ nguyên là tiếng phổ thông tiêu chuẩn, quốc ngữ, [bây giờ] khi phát âm họ có cả giọng Quảng Đông, nếu không..., dù sao, chính là cố ý, a, chạy theo một, nhất là người trẻ, chạy theo một. Văn hóa chính thống, chúng ta dẫn dắt người ta quay về chính thống, đừng quên [điều đó]. (các đệ tử vỗ tay)

Đệ tử: Con có một nghiệp lực tư tưởng bất kính với Sư phụ, con bài xích nó mà không được. Con rất khổ tâm, cảm thấy không phải với Sư phụ.

Sư phụ: Chư vị đã đang bài xích chúng rồi đấy, chư vị đã làm được rất tốt. Những thứ tà ác kia, rất có thể là ý thức ngoại lai, cũng có thể là quan niệm hậu thiên hình thành và bị Đại Pháp động chạm đến, cái gì cũng là sống, từ đó gây tác hại. Chư vị bài xích chúng. Chư vị không ngừng có thể bài xích chúng thì là đúng rồi. Trong quá trình chư vị bài xích chúng thì chính là chư vị đang tu luyện, chư vị đang kiên định ý chí của mình. Đừng khổ tâm. Phàm là lúc đụng phải những việc loại này, chư vị bèn coi chúng không phải chư vị, ta chính là làm các việc đệ tử Đại Pháp nên làm, nên học Pháp [thì] học Pháp, ta nên làm gì [thì] làm nấy, đừng để chúng trong tâm, Sư phụ biết [hết]. (các đệ tử vỗ tay)

Đệ tử: Có một đồng tu ở trong nước bị hoại tử xương đùi, không trị khỏi, bước đi tập tễnh, hàng ngày ra giảng chân tướng.

Sư phụ: Đệ tử Đại Pháp ấy, có hai loại tình huống, một là [nghĩ]: ‘Ta làm chưa tốt, ta tranh thủ làm cho tốt. Xương hoại tử rồi, đệ tử Đại Pháp sao có thể như thế? Chưa làm tốt, ta tranh thủ làm’, bèn đi [làm]. Việc này nói thế nào nhỉ, [hãy] làm chút việc khác, đợi khi khỏe rồi thì lại giảng chân tướng mặt đối mặt; nếu không người ta nói chur vị, rằng các vị làm sao thế? (*các đệ tử cười*) Chur vị không nói được gì, phải vậy không? [Tình huống] thứ hai, tôi nghe nói [những vị] tới lãnh sự quán, trong chúng ta cũng có người mang nghiệp bệnh tới lãnh sự quán. Lãnh sự quán chụp ảnh [về dùng] làm tuyên truyền phản diện, đó chẳng phải bị tổn thất³¹? Đưa về Đại Lục làm tuyên truyền phản diện, còn bị chúng chê cười. [Vậy hãy] đi làm tốt ở [hạng mục] phương diện khác, cũng [hiệu quả] như nhau.

Đệ tử: Thưa Sư phụ tôn kính, do can nhiễu liên tục thời gian lâu, nên con đường tu luyện của con tràn đầy gian nan khổ nạn. Hình tượng Satan³² thường xuyên hiển hiện với con. Con tin rằng nguyên nhân can nhiễu có quan hệ với Satan. Con muốn xin hỏi Sư phụ, quan hệ giữa Satan và cựu thế lực là gì?

Sư phụ: Vũ trụ này, Nó là vũ trụ cũ. Nó đã bại hoại rồi, mọi người biết đó, tuy Nó đã bại hoại, chúng sinh đã quen với trạng thái của sinh mệnh vũ trụ cũ, tức là gồm cả sinh hoạt, tập tục, tất cả văn hóa của hết thầy hết thầy chur Thần. Mà trong Chính Pháp, chur vị phải quy tâm³³ hết tất cả, thậm chí bỏ đi những gì thiếu sót, biến thành tốt, [nhưng] chúng không buông bỏ được, do đó chúng chính là muốn can nhiễu chur vị trong Chính Pháp của chur vị, biến Chính Pháp thành dạng thức mà chúng muốn. Một cái nghĩ thế, hai cái nghĩ

thế, vậy nhiều nữa thì sao? Không chỉ đơn giản vậy, rất nhiều vấn đề lớn và các việc đều [bị] can nhiễu như thế, đó chính là 'cựu thể lực'. Mà chúng còn lập ra một bộ thể hệ³⁴ trong [các] tầng thứ nhất định, chúng liên hợp lại và cưỡng chế rất [có tính] hệ thống, lợi dụng cải biến của hình thức Chính Pháp của Đại Pháp! Bằng danh nghĩa giúp Nó được cứu, bằng danh nghĩa giúp tôi Chính Pháp, mà lại làm ra một bộ các thứ, chế biến ra một bộ các thứ, đó chính là cựu thể lực.

Chúng không có quan hệ trực tiếp với Satan. Dù là Satan hay ma đớ³⁵ tà đảng cộng sản, những thứ tà ác đó, kể cả tất cả lạn quỷ các giới, đều là bị chúng lợi dụng, tới dung luyện đệ tử Đại Pháp. Những lạn quỷ kia bản thân chúng cảm thấy làm hại đệ tử Đại Pháp rất giải hận, ra tay độc ác bức hại đệ tử Đại Pháp, không hề muốn chư vị tu thành; đó là lỗi nghĩ chủ quan của đám lạn quỷ đó. Chúng có thể làm, nhưng chúng cũng biết làm quá nóng thì sẽ tiêu diệt chúng, cho nên chúng cũng không dám vượt khỏi phạm vi nhất định nào đó của chúng, mà [tiền đề là] chúng phải chiếm lý. Nhưng xuất phát điểm của chúng là xấu xa, là phá hoại. Còn xuất phát điểm của cựu thể lực, là khiến Chính Pháp có thể đạt tới những gì chúng muốn đạt; chuyện là như vậy; do đó chúng an bài một bộ những thứ này, tạo thành cuộc bức hại này hôm nay.

Kỳ thực, chuyện này rất đơn giản. Như mọi người biết, một gian phòng mà thời gian lâu không quét dọn và cần quét dọn, nhưng mặc kệ chư vị quét dọn thế nào, hễ chư vị quét, nó sẽ khuấy bụi lên, bụi dấy lên làm người ta hắt hơi lắm; ít nhất khi chư vị quét thì chư vị phải mất sức, rất phiền. Căn nhà kia mà hỏng rồi, chư vị

đến sửa, rất mệt; không chừng trong quá trình tu sửa còn làm thương chính mình, sứt mẻ chỗ này, trầy da chỗ kia, va chỗ này, đụng chỗ kia, mệt lắm. [Còn nếu] tất cả mọi thứ, chúng đều là mới thì chư vị không cần thế. Bản thân làm việc đã là ma nạn của chư vị, là phiền phức của chư vị; chư vị không làm thì không có phiền phức, chư vị làm thì có phiền phức; chuyện là thế. Do đó có những vị Thần đồng tình [thông cảm] với tôi, (Sư phụ cười) [họ] bảo “Ai quản mấy việc này đâu, chỉ có Ông quản thôi”. (Sư phụ cười) (các đệ tử vỗ tay)

Đệ tử: Có rất nhiều học viên mới là vì muốn lưu ở ngoại quốc mà vào đây [gia nhập chúng ta], tâm thái khác nhau, có [vị] đúng là đã vào thật, có [người] vào đây học Pháp một hai năm vẫn chưa tam thoái, cũng không biết chân tướng; có [người] cá biệt còn phỉ báng sau lưng học viên Đại Pháp, nói lời xấu. Phụ đạo viên vui lòng ủng hộ họ làm một số việc, cho rằng học Pháp ngàn nào thì có thể đắc được ngàn ấy, nhiều lúc cũng giúp họ ký xác nhận chứng minh cho cục di dân. Đệ tử biết ở trong nước nơi tà đảng thống trị thì họ sinh sống khó khăn; chúng con là nên sắp xếp thế nào? Làm thế nào giúp họ?

Sư phụ: Giúp họ thế nào ư? Trước tiên, xem họ là học viên hay không. Nếu không phải học viên, chưa thật sự vào đây, [chỉ là] vì thân phận [làm dân tị nạn], thì chúng ta không thể quản, [ấy là] vi phạm luật di dân của Mỹ, phải vậy không? Đó là một. Thứ hai, giả thuyết là vì cứu họ mà giúp đỡ, nhưng người ta mà không tu luyện thì cũng không linh tình³⁶ chư vị đâu? Chư vị biết đó, ở Trung Quốc Đại Lục người ta làm ra những gì? Ngay cả cha mẹ, anh chị em cũng lừa, thậm chí động

đạo động thương³⁷ nữa. Con người đã bại hoại đến mức đó rồi, đừng lầm tưởng rằng người ngày nay vẫn thần thánh như thế. [Nếu] không tu luyện, [thì] họ chính là người thường; [nếu] thật sự tu luyện rồi, thấy họ đứng là vào đây thật rồi, thì mới có thể coi họ là học viên.

Đệ tử: Con là một học viên Châu Âu, con phát hiện hàng ngày mình bị tâm chấp trước khổng chế, không ngừng xem điện thoại cầm tay và máy tính, lãng phí rất nhiều thời gian. Con đã từng thử gắng thoát ra, hiệu quả không tốt. Thỉnh Sự phụ từ bị chỉ cho, làm thế nào tăng cường ý chí, vứt bỏ chúng?

Sự phụ: [Hãy thử] mua điện thoại mà không có khả năng vào Internet. (các đệ tử cười to, vỗ tay) (Sự phụ cười) Muốn khắc phục thì luôn có biện pháp. Chư vị biết chăng? Trên núi rất nhiều tiểu đệ tử Đại Pháp để không bị can nhiễu, thì chỉ một điện thoại, không vào mạng Internet.

Đệ tử: Có người qua Đại Lục ở một năm nửa năm³⁸, sau đó về hải ngoại tham gia các loại hoạt động, gồm cả Pháp hội. Về Đại Lục cũng không có bức hại gì. [Con xin hỏi] đối đãi tình huống này thế nào?

Sự phụ: Việc này cần nghĩ một chút. Chư vị biết [việc] nghe lén điện thoại đó, điện thoại mà chúng ta mang trên thân, [tôi] bảo mọi người này, mỗi cái đều là thiết bị nghe lén. Trung Cộng nghe những thứ này, ngồi đó nghe chư vị trò chuyện, mà nghe hết sức rõ ràng. Điện thoại di động của mỗi đệ tử Đại Pháp đều bị nghe lén, chư vị nói chư vị không tiết lộ sao? Hơn nữa điện thoại kết nối rất nhanh, chư vị hãy gọi số điện thoại thì nó kết nối rồi, sau đó thiết lập [để] nghe lén [số đó]. [Học viên] chưa bị tiết lộ, trường hợp đó quá ít; thậm

chí không thể nào; chỉ cần chú ý hoạt động công khai, thì sẽ bị. Cho nên, [giả] thuyết về nước rồi, mà không sao cả, giống như đi đường bằng phẳng, thì tôi nghĩ, nhất định có vấn đề.

Đệ tử: [Con] xin hỏi, bán vé Thần Vận hiện nay phải chăng đã sang tiến trình mới? Chỉ có một ít người tham dự. Nếu quốc gia nào đó lần đầu tiên tổ chức...

Sư phụ: Đó là đương nhiên, lần đầu tổ chức, thì vẫn cần mọi người đối đãi nghiêm chỉnh. Nhưng ảnh hưởng của Thần Vận ấy, trước đây tôi có câu này, tôi nói rằng, Thần Vận mà khai thông ở New York, thì khai thông ở Mỹ; mà khai thông ở Mỹ, thì khai thông toàn thế giới. Bây giờ là như thế, ảnh hưởng đến toàn thế giới. Ở Châu Âu, tất cả địa phương Thần Vận trải qua, người ta đều từng nghe tới Thần Vận, đều đã biết, hơn nữa danh tiếng [ở xã hội] rất tốt, đều biết là hết sức tốt đẹp. Hiện nay là tình hình như thế. Tôi nghĩ, về phương diện quảng bá Thần Vận, ở những nơi Châu Âu mà chưa coi trọng thì chú ý cần coi trọng nhiều hơn. Trong các việc giảng thanh chân tướng, cứu người thì làm còn hơi tiêu cực; sức mạnh cứu người của Thần Vận rất lớn, bằng như giúp chú ý làm ở địa phương đó, mà chú ý còn không tích cực. Dù vì nguyên nhân nào, nếu chú ý đều nỗ lực mạnh mẽ như học viên Mỹ quốc, thì Châu Âu hôm nay còn lớn hơn thị trường Mỹ, còn đối diện với nhiều người hơn.

Can nhiễu của Trung Cộng đến rạp diễn, những đặc vụ kia đang ảnh hưởng và can nhiễu nhà hát, thậm chí vừa hăm dọa vừa dứt lốt; có những nhà hát mà giám đốc điều hành được mời sang Trung Quốc, cái gì cũng làm. Nhưng mà, đệ tử Đại Pháp đều kiên trì không ngừng

mà chiếm lĩnh³⁹ rồi. ‘Các vị mà quả thật bị tà đảng cộng sản mua rồi, thì tôi lên bảo cấp trên của các vị.’ Mọi người biết đó, hội đồng quản trị ấy, người chủ quản cấp cao ấy, thông thường là người ở giai tầng cao của xã hội, biểu diễn của chúng ta vừa khóp là nhắm vào họ, những người ấy đều xem biểu diễn rồi. Họ biết rồi thì sẽ chủ động giúp Thần Vận, ‘Thần Vận mà mấy vị còn không cho diễn thì mấy vị diễn cái gì?’ Có [nơi] chỉ có thể đồng ý, có [nơi] vẫn còn cưỡng lại. Năm đó người quản lý một nhà hát ở Los Angeles là cứ từ chối, ‘tôi chính là không cho các vị’, nguyên nhân là ông ta được lãnh sự quán mời sang Trung Quốc, sau khi quay về thì không cho. Kết quả là chúng ta tìm tới cấp cao của họ, và cấp cao đó không nói gì với chúng ta, lẳng lặng sa thải ông kia. (*các đệ tử vỗ tay*) Sau khi sa thải, bên nhà hát gọi điện thoại tới, lúc đó còn chưa tới làm thủ tục giấy tờ, họ đã chủ động gọi điện thoại, rằng ‘Thần Vận các vị muốn tới biểu diễn không?’ (*các đệ tử cười, vỗ tay*) Nếu không phải ban quản trị có lời, rằng ‘mấy vị nhất định phải mời Thần Vận trở lại cho tôi’, thì họ tuyệt đối sẽ không làm thế; vì những người đó, tuy ông kia bị sa thải rồi, nhưng những người đó đều [từng] là cấp dưới của ông ta. Do đó chúng ta sau khi qua đó, làm gì cũng được, chỉ là mặt mũi [họ] cứng ngắc thôi, (*Sư phụ cười*) đương nhiên dần dần thì đã tốt đẹp rồi. Tôi là dẫn ví dụ như vậy.

Còn như cá nhân nào bị lãnh sự quán tà đảng hù dọa sợ rồi, thì chư vị đi giảng chân tướng, chư vị giảng ra về tà ác của tà đảng cộng sản, chư vị đưa những gì mà rạp diễn khác đối đãi ra sao, và người ta làm thế nào, chư vị nói điều ấy cho họ, ồ, liền giải quyết rồi. [Ý

tôi] tức là nói chư vị cần làm tới mức độ như thế. Chúng ta có những học viên hơi va chạm một chút bèn quay về, [thế] không được. Không có nỗ lực mạnh mẽ thì chư vị làm sao chiếm lĩnh được? Chư vị là đang cứu người. Chúng ta cần nghĩ hết biện pháp đi cứu. Xã hội này có rất nhiều hạn chế thì chư vị phải đột phá chúng, với tình huống không phạm luật, cũng thích đáng, cũng rất đúng lễ nghi, mà đi chiếm lĩnh họ. Không khó khăn gì, thì nào gọi là cứu người? Mà đến đó hể nói một cái là thành, tới và điễn, thì cự thế lực chúng có chịu không? Mỹ quốc đã trải qua quá trình như thế. Giữa các nhà hát người ta cũng là có gặp mặt hàng năm, đều lưu truyền là Trung Cộng đang bức hại họ, can nhiễu họ. Mọi người đều nói, và người ta biết rồi. Châu Âu cũng giống như thế.

Tất nhiên, không được tự mình [tự ý] đi làm rối lên, có bất kỳ việc gì thì đều phải phối hợp cho tốt, nói rõ với người phụ trách, đồng ý rồi, mọi người đi làm thế nào, cân nhắc kỹ rồi hãy làm. Không được tự mình làm rối loạn. Có những [người] vốn là lý trí không tỉnh táo, hể xung động liền tới đó nói loạn, cái gì cũng nói, [nào là] “các vị sẽ bị báo ứng”, “Thần Vận là Thần đó”; họ cái gì cũng nói; người ta tại tầng thứ con người làm sao tiếp thu những điều ấy? Trái lại còn gây hiệu quả bất hảo.

Đệ tử: Do can nhiễu liên tục thời gian lâu, nên con đường tu luyện của con tràn đầy gian nan khổ nạn. Hình tượng Satan thường xuyên...

Sư phụ: [Câu hỏi] này đọc rồi. Hình ảnh Satan. Tình huống mà giống thế này, chư vị hãy chính diện bài xích chúng. Nếu thật sự không làm được, chư vị hãy gọi Sư

phụ. (các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt) Nếu chúng chỉ xuất hiện hình ảnh thôi, thì chư vị cười nhạo chúng, chư vị tự phát chính niệm thanh trừ chúng, chúng không còn chiêu gì nữa, chúng cũng không làm được gì. Đệ tử Đại Pháp là có năng lực, năng lực của chư vị vượt xa chúng nhiều lắm. Satan, mọi người biết đó, Satan là ma trong Tam giới, ma tại thế gian, tầng thứ thấp nhiều thế. Con người nơi đây, người, người bình thường, người phổ thông thì cảm thấy nó rất lớn. Trong mắt chư Thần nhìn, nó còn nhỏ hơn hạt bụi hạt phấn không biết là bao nhiêu lần. Chư vị thật sự phát chính niệm, chư vị quả thực chính niệm rất đầy đủ, thì chúng sợ quá chạy mất. Có những ma có thể bắt nạt đệ tử Đại Pháp chính là vì chư vị không nhìn thấy, bản thân chư vị cảm thấy mình bó tay, chúng bèn dúi vào sơ hở ấy.

Đệ tử: Một người có quan điểm về tình hình chính trị ở Mỹ hiện nay và ủng hộ đảng phái chính trị nào, thì có ảnh hưởng đến tương lai của họ hay không? Khi giảng chân tướng phải chăng nên nói về ảnh hưởng tại Mỹ của tà đảng cộng sản và đảng phái chính trị nào đó ở Mỹ đang ủng hộ ra sao lý luận chủ nghĩa cộng sản?

Sư phụ: Chúng ta không tham dự chính trị. Người của đảng phái nào thì chúng ta đều cứu. Chúng ta cũng không có quan điểm chính trị. Đúng không? Chúng ta nhắm vào việc, không nhắm vào người. Nhắm vào tà linh của tà đảng cộng sản, không nhắm vào con người. Chư vị chính là đến để cứu người. Về sự việc giữa các đảng phái với nhau thì nhất quyết không tham dự vào. Kỳ thực kể cả các kênh thông tin, cũng không tham dự vào; họ chỉ là báo cáo chính xác về những thứ chính diện, chỉ thế mà thôi. Họ không hề công khai nói là tôi

ủng hộ ông này, tôi đứng về phe ông ta, và tôi viết bài làm lăng-xê ông ta lên; không hề ý tứ đó, họ chỉ là đưa tin chính diện, đưa tin chính diện⁴⁰ về sự thật. Các kênh thông tin của đệ tử Đại Pháp sao có thể nói dối? Hẳn là sẽ không có ý nghĩ [không hay về chúng ta] chỉ vì không nói giống như các kênh truyền thông giả dối khác? Hãy nghĩ chúng ta là người tu luyện, sao lại bị cảm tình, nhân tâm, thậm chí các nhân tố phụ diện dẫn động đến không lý trí như thế?

Đệ tử: Khi đệ tử Đại Pháp đang chịu ma nạn, có đệ tử Đại Pháp cho rằng không được trước hết tìm ở chính mình, mà nên trước hết phát chính niệm; nếu tìm ở chính mình thì là đi theo cụt thế lực rồi.

Sư phụ: Ài⁴¹, (*Sư phụ cười*) Tôi thường xuyên, đều là nói, đừng phải vấn đề thì trước tiên tìm ở mình, (*Sư phụ cười*) xem mình có vấn đề không, bản thân có vấn đề thì lập tức sửa. Còn phát chính niệm, là thật sự chưa biết có ma nhắm vào việc nào đó, hoặc thật sự ma đang can nhiễu, chưa phải biết nó đúng là nó, thì chưa phát chính niệm. Ngoài ra, phát chính niệm ấy không được cái gì cũng nhắm vào phát chính niệm; chưa nguyên vốn làm sai rồi mà cũng phát chính niệm, thì chính niệm chưa khi ấy nếu thật sự khởi tác dụng thì là đang chỉh chưa vị đó. (*Sư phụ cười*)

Đệ tử: Đồng tu hải ngoại thời gian lâu không về Đại Lục được, người nhà ở Đại Lục cũng không ra hải ngoại được, thì nên đối đãi thế nào?

Sư phụ: (*Sư phụ cười*) thân tình nan xả⁴², [cảm thấy] rất khó chịu. Tu luyện mà, làm sao đây? Ài, tu luyện, chưa vị nếu hỏi Sư phụ, [thì] Sư phụ bảo chưa vị, hãy để tâm vào tu luyện, phải không? Nên gặp mặt thì rất cuộc

một ngày nào đó sẽ gặp. (các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt, Sư phụ đưa một tay đáp lễ) Đệ tử Đại Pháp một ngày kia sẽ về nước đường đường chính chính, như anh hùng cứu thế, quang vinh nhường ấy. (các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt, Sư phụ giơ một tay đáp lễ) [Còn nếu giờ] lén lén lút lút [trở về], để người ta biết rồi bắt vào phòng nhỏ, đánh đập, [và chửi vạ] cái gì cũng nói hết, (đệ tử cười) thế thì không ra sao cả.

Đệ tử: Bây giờ ở Đại Lục đầu đọc bằng hình [thời xưa] đã đào thải rồi, nhưng ở nhà học viên vẫn lưu bằng hình phim Sư phụ giảng Pháp trước đây. [Con] xin hỏi Sư tôn là có cần tiếp tục bảo tồn, hay có thể đốt đi?

Sư phụ: Lưu tồn mà không an toàn thì chửi vạ có thể đốt đi. Đệ tử Đại Pháp chửi vạ biết (Sư phụ chỉ vào tim) rằng mình đang làm gì là được rồi, không phải để phá hoại Đại Pháp, không thành vấn đề; tôi cũng từng bảo các học viên khác là có thể làm như vậy.

Đệ tử: Con trong quá trình tu luyện cứ luôn cảm thấy oán hận, là một loại chấp trước mà bản thân rất khó bỏ.

Sư phụ: Tâm oán hận ấy, chính là dưỡng thành⁴³ [tâm] việc thích nghe điều dễ nghe, thích [gặp] chuyện vừa ý⁴⁴, nếu không bèn oán hận. Mọi người nghĩ đi, thế là không được đâu, tu luyện không thể tu như thế. Tôi vẫn luôn giảng rằng, người tu luyện phải xoay ngược lại nhìn vấn đề, khi chửi vạ tụng phải chuyện không tốt thì chửi vạ coi đó là hảo sự, là đến để đề cao chửi vạ, [ví như] ‘Con đường này ta cần bước đi cho tốt’, ‘Đây lại cần vượt quan nữa rồi’, ‘[Việc cần] tu luyện đến rồi’. Khi chửi vạ gặp hảo sự thì chửi vạ nghĩ, ‘Ái chà, mình chớ cao hứng quá, [gặp] việc vừa ý không đề cao lên được, còn dễ rớt xuống’. Tu luyện mà, chửi vạ phải xoay ngược

lại nhìn vấn đề. Giả sử khó khăn tới, chuyện bất hảo tới, [mà] chư vị nhất loạt bài xích hết, chẵn hết, thì chư vị là đang từ chối vượt quan [khảo nghiệm], chư vị là cự tuyệt tiến lên trên; đúng không? [Đương nhiên] những thứ bức hại là chuyện khác.

Đệ tử: Các học viên hải ngoại chúng con có nên tăng thêm nỗ lực phát triển Đại Kỷ Nguyên tiếng Anh?

Sư phụ: Tôi không phản đối. Tôi từng nói với người phụ trách Đại Kỷ Nguyên, tôi nói rằng thời đầu nếu coi trọng Đại Kỷ Nguyên tiếng Anh thì bây giờ đã vượt trội hơn tất cả kênh truyền thông khác tại New York; lượng đọc giả của chư vị hiện nay đã rất là lớn, [nếu] làm nhanh thì vẫn kịp. Đương nhiên nói là nói [thế] rồi, [nhưng] không ai sai cả, trong hoàn cảnh không tiền không tài nguyên, cần người thì không có, muốn tài lực cũng không có, vì thế khó khăn lắm.

Đệ tử: Chủ nghĩa cộng sản đã thống trị thế giới. Thời kỳ Pháp Chính Nhân Gian sắp bắt đầu. Những người vẫn chưa tẩy sạch tư tưởng tà ác của tà đảng cộng sản, dù là phương Đông hay phương Tây, dấu rằng chưa từng gia nhập tổ chức tương quan của tà đảng cộng sản, thì sẽ [bị] nguy hiểm không?

Sư phụ: Tôi bảo mọi người này, ở xã hội phương Tây đây mọi người nói chung là không có ấn tượng tốt về tà đảng cộng sản. Đương nhiên có một số người họ không tỉnh táo truy cầu những thứ nào là chủ nghĩa xã hội, cân bằng giàu nghèo, v.v. Kỳ thực xã hội nhân loại không phải như thế đâu. Xã hội nhân loại là có quan hệ nhân duyên. Đời trước các vị làm điều tốt thì đời này chuyển hóa thành phúc phận; phúc phận ấy có thể biến thành quan chức, cũng có thể biến thành tiền, cho

nên mới có tiền. Coi kinh doanh của người kia mặc kệ họ bảo kinh nghiệm cá nhân thế nào, biết việc ra sao, họ có phúc phận ấy thì họ mới có [được thế]. Chẳng phải có rất nhiều người cảm thấy mình tài hoa lắm, cái gì cũng tốt, chỉ là kiếm tiền không ra, cảm phần bất bình. Họ là không có phúc phận ấy. Nói xã hội nhân loại kỳ thực do Thần quản, nghĩa là chuyện như thế. Đó là công bằng. Đời trước các vị sát nhân hại mệnh làm ra bao nhiêu chuyện xấu tệ, mà đời này các vị còn muốn phát tài sao? Do đó không phải chuyện như thế. Đó là Thần quản, không như nhân loại tưởng tượng... Con người đều hướng tới cái tốt đẹp, điều ấy cũng không sai. Con người dùng tư tưởng của người để xét vấn đề, điều ấy không sai. Nói người nghèo quá mọi người giúp đỡ nhau, điều ấy cũng không sai; những cái đó đều tốt, đều nên khuyến khích, đúng không? Đó đều là phát từ thiện tâm, đồng tình, từ bi; được thôi, những cái đó đều là việc tốt mà. Đối với người nghèo cũng là cảm hóa, họ sẽ làm tốt. Những cái đó đều có chỗ tốt với xã hội. Xã hội nhân loại giống như hoàn cảnh tu luyện, chẳng phải tôi đã giảng rồi, rằng xã hội nhân loại đều bảo trì chính niệm, truyền thống, thì chính là đang trên con đường của Thần.

Vì thế, một số người không hiểu được tà đảng cộng sản là cái gì, họ không biết chủ nghĩa xã hội kia là gì. Chủ nghĩa xã hội ấy, tà đảng cộng sản nói vô cùng rõ ràng, [nó] bảo chủ nghĩa xã hội các vị là giai đoạn đầu của chủ nghĩa cộng sản. Cái đó rất rõ ràng. Đó là được viết rất rõ trong điều lệ đảng của tà đảng cộng sản. Xã hội Trung Quốc chính là chủ nghĩa xã hội, hiện nay nó không phải chủ nghĩa cộng sản, [như] nó đã tự nói, hơn

nữa là thời đầu của chủ nghĩa xã hội, điều nó truy cầu là chủ nghĩa cộng sản còn tà ác hơn. Những người truy cầu chủ nghĩa xã hội thật sự nên tới sinh sống ở Trung Quốc, [để tự thân] trải nghiệm một chút; sau đó xem họ còn nói thế nào. (*Sư phụ cười*)

Đương nhiên, chúng ta giảng chân tướng, nhiều lúc cũng không ngẫu nhiên. Chư vị đệ tử phải người như thế, họ là người phương Tây cũng chưa từng gia nhập tà đảng cộng sản, chư vị nói những điều ấy cho họ rồi, họ có thể chính là nên nghe [điều ấy]. (*Sư phụ cười*)

Đệ tử: Đệ tử mới đắc Pháp, tuy đang làm ba việc, nhưng vẫn luôn cho rằng mình còn sai kém đệ tử cũ, phải chăng là nguồn gốc, tầng thứ và sinh mệnh không như nhau?

Sư phụ: Việc này không thể lý giải như vậy. [Ai mà] về sau mới vào đây và có thể gia nhập vào trong đệ tử Đại Pháp, thì là có an bài; chư vị là nên tới vào thời này, điều đó không quan hệ với tầng thứ tương lai. Do vậy, hãy tranh thủ học Pháp đuổi theo lên, làm tốt những gì nên làm là được rồi. (*các đệ tử vỗ tay*)

Đệ tử: [Con] xin hỏi trên thiết kế sản phẩm có dùng mô-del chữ “Chân-Thiện-Nhẫn”, [nhưng] không dùng đồ hình Pháp Luân thì có thích hợp không?

Sư phụ: Không thích hợp. “Chân-Thiện-Nhẫn” là Pháp vũ trụ, chư vị đưa vào hàng hóa để bán, cái đó không thích hợp lắm; không thích hợp. Làm đệ tử Đại Pháp cứ muốn mọi người đều có thể nhận được lợi ích, [nhưng] không phải làm thế đâu, còn phải có tôn trọng đối với Pháp.

Đệ tử: Thỉnh Sư phụ hãy giảng một chút về vấn đề [bài học] giáo huấn chính diện và giáo huấn phụ diện.

Sư phụ: Quá nhiều rồi, đủ mọi phương diện. Quả thực quá nhiều mà, hàng trăm triệu cũng không hết. [Khi] gặp chuyện cao hứng, chư vị không dùng tu luyện để nghĩ vấn đề này, chư vị chỉ là một loại cao hứng như người thường, thì sẽ biến thành ma nạn; chư vị là người tu luyện. [Thứ] phụ diện ấy, chúng quá nhiều rồi, không thực thi được tốt, thì sẽ là giáo huấn phụ diện.

Đệ tử: Dùng phương pháp người thường đi giải quyết vấn đề tu luyện trong đệ tử Đại Pháp, không chỉ không giải quyết vấn đề, mà trái lại sẽ gia tăng mâu thuẫn.

Sư phụ: Đệ tử Đại Pháp là người tu luyện, không từ tu luyện mà nhìn vấn đề, không từ Pháp mà giải quyết vấn đề, chư vị dùng tư tưởng người thường mà giải quyết vấn đề, thì chư vị ấy, cự thế lực ở bên cạnh đang gây rối với chư vị, hai người nói một chút liên xung đột, không ở trong Pháp.

Đệ tử: Con rất cảm tạ Sư tôn; con dường như có thể lý giải và nắm bắt được cái gốc của ‘tình’, nhưng con không thể lý giải quan hệ giữa ‘tư’⁴⁵ và ‘tình’ của mình là gì.

Sư phụ: Về ‘tư’ mà nói, trong vũ trụ này, nhất là trong xã hội nhân loại, nên nói thế này, [nó] không là vấn đề gì lớn. Tại sao? Vì hết thấy đều sinh ra từ ‘cái tôi’⁴⁶. Chư vị nghĩ xem ở xã hội này đây, gia đình là gia đình của chư vị, công tác là công tác của chư vị, tiền mà chư vị kiếm được, việc mà chư vị làm ra, hết thấy tất cả, đúng không? Thậm chí động lực vận hành xã hội cũng là đến từ ‘tư’. [Ví dụ như] ‘Tôi muốn phát minh điều chi’, ‘tôi muốn làm chút gì’, ‘tôi muốn thế này hay thế kia’. Đúng không? ‘Làm tổng thống, tôi muốn khiến

xã hội tốt hơn lên thế này thế kia’. Dẫu là chuyện tốt, cũng đều phát xuất từ ‘cái tôi’, đối với người thường là không thành vấn đề. Nhưng làm người tu luyện, điều chư vị tu là ‘vị tha’, ‘vị công’; sinh mệnh biến thành sinh mệnh chính giác chính Pháp; đây là nói về người tu luyện.

Còn nói về ‘tình’, xã hội nhân loại ấy, chư vị nhìn không tới đó, cái ‘tình’ ấy, (*Sư phụ cười*) trong bầu khí quyển lớn chúng ta đây, trong tầng khí lớn ấy, nó còn có mật độ gấp nghìn vạn lần so với phân tử nước, chính là thứ đó; thấm thấu vào [tận] xương của hết thủy sinh mệnh, vào tế bào của sinh mệnh, vào lập tử của sinh mệnh. Chư vị hể là sinh mệnh nội trong Tam giới, vô luận hết thủy sự vật, nó đều có thể thấm vào. Nói cách khác, chư vị chính là đang tắm trong cái ‘tình’ ấy. Không bị ‘tình’ dẫn động, ai có thể nói không bị ‘tình’ dẫn động, thì người ấy quá xuất sắc rồi. Không bị tình dẫn động ấy thì chỉ có thể là người tu luyện. Ngay cả là người tu luyện, cũng là vì khi họ trong tu luyện mà mình bạch cái Lý này, bộ phận đã thăng hoa xuất lai đã thăng hoa ra bên ngoài Tam giới, thì bộ phận ấy không bị ‘tình’ can nhiễu nữa. Thế nên chư vị hể mà trong tu luyện chưa có thăng hoa lên, chư vị hể mà ở tại tầng diện người thường này, thì đều bị ‘tình’ ngấm hết, đều bị ‘tình’ dẫn động. Các đệ tử Đại Pháp là [lấy] lý tính để đối đãi cái ‘tình’, [chứ] không bị nó ảnh hưởng thì là không thể nào. Chư vị chỉ là [dùng] lý tính đối đãi nó. Chỉ có phía chư vị tu xong thì mới thoát khỏi ‘tình’.

Vậy dùng ‘lý tính’ đối đãi nó, làm đệ tử Đại Pháp mà giảng, đó chính là cần xem lý tính chư vị mạnh hay không. Đây chính là ‘chính niệm’ mà chúng ta [vẫn]

giảng. Đây chính là điều chúng ta [muốn] giảng, cơ sở tu luyện của chư vị vững chắc hay không, chính là điều này. Hết thấy [mọi thứ] chư vị đều có thể lý tính như thể đối đãi nó, thì quả thực rất xuất sắc. Tôi biết không có ‘tình’ thì là cảm giác gì, (*Sư phụ chỉ vào tim, và cười*) đối với chúng sinh nó là ‘từ bi’, [‘từ bi’] và ‘tình’ hoàn toàn là hai thứ khác nhau. Nó là một thứ [gì đó] ý nghĩa bao la; [nhưng nó] cảm giác về ‘tình’ như một thứ dư thừa, cảm giác phiền chán; như là chư vị nghe và cảm thấy gì đó phản cảm, chư vị nhìn thấy gì đó không nên có [ở đó], là bài xích nó. Cho nên hiện giờ chư vị chỉ có thể dùng ‘lý tính’ để đối đãi nó.

Đệ tử: Rất nhiều việc của Minh Huệ là cần nhân viên làm việc toàn thời gian, nhân viên chuyên nghiệp chuyên chú làm thì mới làm ra được. Nhưng [hiện giờ Minh Huệ] không có văn phòng, không có cơ chế hữu hình, không có lương hoặc trợ cấp. Người làm lâu dài làm việc yên ắng, hơn nữa không thể bảo cho người khác biết mình bận rộn việc gì; dẫn đến rất nhiều nhân viên nguyên [của Minh Huệ] đã bị hạng mục khác lôi đi rồi; một bộ phận còn có thể kiên trì làm việc, chỉ là làm kiểu nghiệp dư [trong thời gian rảnh] hơn nữa không đặt công phu vào nâng cao kỹ thuật chuyên nghiệp. Người có kỹ năng chuyên nghiệp là có nhu cầu được trả thù lao và có danh phận xã hội, từ đó không thể thật sự tham gia vào đây, coi là nhiệm vụ của mình. [Cách] quảng bá nội dung website, thiết kế website và cải tiến kỹ thuật [đều] lạc hậu...

Sư phụ: Tất cả các kênh thông tin đều đang cứu người, rất xuất sắc, đều đang khởi tác dụng cực lớn trong Chính Pháp, công đức vô lượng. Tuy nhiên, duy

chỉ có website Minh Huệ là cửa sổ đối ngoại của Đại Pháp, là sân giao lưu tu luyện của đệ tử Đại Pháp, [của] đệ tử Đại Pháp khắp nẻo đường góc phố các nơi trên thế giới, kể cả đệ tử Đại Pháp ở Đại Lục, là sân giao lưu của họ, là điều mà không kênh thông tin nào làm được, hoặc thay thế được, công đức lại càng vô lượng! (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt, Sư phụ dựng bàn tay đáp lễ*)

Vừa rồi họ nói đó, âm thầm lặng lẽ, không ai biết họ đang làm gì, còn cảm thấy họ không tích cực tham gia các hoạt động của đệ tử Đại Pháp; thậm chí rất lao tâm khổ tứ, bận rộn tối ngày, thiếu thốn người làm, làm việc trong tình cảnh rất gian nan. Tu luyện mà, thế nào là xuất sắc nhất? Thế nào là vĩ đại nhất?! Nhất là trong tình huống khó khăn nhất của đệ tử Đại Pháp, cần nghe thấy âm thanh nhất, (*Sư phụ cảm động ra mặt*) thì có một Minh Huệ Net này thôi, mọi người nghĩ xem, việc ấy thật xuất sắc nhường nào? Nhất định phải trân quý! Dù khó khăn đến đâu, ấy là uy đức. (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*)

Hơn nữa, làm Minh Huệ ấy, còn phải nhất định là học viên hết sức tin cậy, bởi vì họ trực tiếp thiết lập liên hệ với học viên Đại Lục, nhất định phải là học viên đáng tin phi thường, ngoài ra vô cùng chuyên tâm, phải thật sự đặt tâm ý vào đây. Nhất là các đệ tử Đại Pháp trẻ, cần họ nhất, nhưng họ khó trụ lại nhất; cho nên khó lắm. Tu luyện mà, nếu thật sự minh bạch [điều ấy] thì chư vị sẽ tranh nhau vào đó, nhưng mà, không ai nhìn thấy uy đức của họ, không ai nhìn thấy, âm thầm lặng lẽ. (*Sư phụ cười*)

Người ta luôn muốn làm các việc bắt mắt, để người ta thấy thành tích, [dù] không để Sư phụ nhìn thấy thì

cũng để người khác coi một chút; nếu không thì trong tâm không yên lắm. Kỳ thực, những con mắt trong vũ trụ đang chăm chú nhìn chư vị, nhiều đến mức chư vị tưởng tượng không nổi có bao nhiêu, ngay cả trong lập tử cũng chen đầy các con mắt, lập tử bé nhất cũng chen đầy những con mắt. Hết thấy sinh mệnh trong vũ trụ đều chăm chú vào hết thấy những gì đệ tử Đại Pháp làm. Chư Thần đều đang nhìn. Chư vị từng ý từng niệm, hết thấy điều chư vị làm đều ghi chép lại hết, còn chân thật hơn cả quay phim, thu hình lập thể hết tất cả. (*Sư phụ cười*) Cho nên, để Thần nhìn, không phải để người nhìn. (*các đệ tử vỗ tay, Sư phụ lập chuông đáp lễ*) Vì họ không thể không nhìn chư vị, thành-bại của đệ tử Đại Pháp quan hệ đến thành-bại của Chính Pháp vũ trụ, đến tồn tại hay không của vũ trụ; các đệ tử Đại Pháp có thể thực thi tốt hay không, [là] quan hệ đến sinh mệnh của họ, họ có thể không chăm chú sao? Đều đang chăm chú nhìn.

Đệ tử: Chúng con nhận được [ý kiến] phản hồi, nói trên website Minh Huệ [gọi trường hợp] đệ tử Đại Pháp ở Đại Lục bị bắt giữ phi pháp đều nói thành “bắt cóc”, và người thường xem không hiểu, vì người thường cho rằng [từ] “bắt cóc” là nói thổ phỉ bắt người để đòi tiền chuộc, và cho rằng chúng con hành văn rất lạ, không gần gũi người thường.

Sư phụ: Văn hóa này ở Đại Lục, lại là một kiểu [riêng]⁴⁷. Học viên ngoại quốc họ ra khỏi Trung Quốc thời gian lâu rồi, nhìn gì và lý giải gì đều là tác phong có tính phổ quát, có thể có chỗ khác biệt. Tà đảng cộng sản là thổ phỉ lưu manh, chúng bắt người thì chẳng phải là cướp phỉ bắt cóc [người] sao? Đối với người xấu thì

mới dùng từ ‘bắt giữ’ chứ. Nhưng có thể bảo họ rằng, có gì tất yếu thì có thể chỉnh sửa, [một số từ mà chỉ] chuyên nhắm vào Đại Lục thì có thể chỉnh sửa. [Nhưng] nghĩ kỹ một chút thì thực ra từ này được dùng đã rất khớp rồi.

Đệ tử: Cuốn sách «Ma quỷ đang thống trị thế giới chúng ta», phải chăng là chủ yếu hướng tới độc giả hải ngoại? Ở Đại Lục cũng cần quảng bá rộng ra hay không?

Sư phụ: Đại Lục không cần quảng bá rộng ra, đây chủ yếu là xã hội quốc tế. Người ở Trung Quốc nơi đó đã biết ma quỷ kia đang thống trị họ rồi, ma quỷ kia vốn dĩ đang thống trị họ mà.

Đệ tử: Cuốn sách «Mục đích cuối cùng của chủ nghĩa cộng sản», có đồng tu muốn trong thư khuyến thiện, trong bình luận [thì viết] ý khái quát của sách hoặc trích dẫn [từ sách], nhưng thường không giảng ra rõ ràng được như trong sách.

Sư phụ: Sách, thường là đưa câu nói nói ra, rồi luận chứng lật qua lật lại về [câu ấy], thì mới có thể nói rõ ra sự việc. Chư vị khi giảng chân tướng, chư vị trong chốn lát là không nói được nhiều thế, thậm chí nói không toàn diện nên không có hiệu quả đó. Tôi nghĩ rằng, chỉ coi [cuốn sách nói trên] là tri thức để phong phú cho giảng chân tướng của chư vị mà thôi; chư vị giảng chân tướng vẫn cần [tùy theo] nhắm vào những người khác nhau, tình huống khác nhau, mà dùng biện pháp của tự thân chư vị để nói.

[Tôi] giảng bấy nhiêu thôi. Vì hôm nay là Pháp hội, mọi người từ xa đến rất đông, [tôi] không muốn chiếm dụng thêm thời gian của mọi người. Giao lưu của Pháp hội này, kỳ thực rất then chốt. Trạng thái cứu

người, trạng thái tu luyện của các đệ tử Đại Pháp các địa phương khác nhau, đều có thể có [tác dụng làm] tham chiếu trong Pháp hội, rất là có chỗ tốt cho chư vị làm tốt các việc sau này. Tuy thế, mọi người cũng muốn nghe Sư phụ giảng một chút, cho nên tôi cũng cố gắng giải đáp một số câu hỏi cho chư vị; chính là tình huống như thế.

Các việc vẫn là cần chư vị làm, trong tình huống gian khổ nhất gian nan nhất, ấy là chư vị trụ vững trước tà ác mà làm. Còn Sư phụ, kỳ thực Sư phụ cũng ở đó. Tà đảng cộng sản nói tôi trốn ở Mỹ quốc, [nhưng thật ra] tôi hàng ngày đều ở Trung Quốc! (các đệ tử liên tục vỗ tay nhiệt liệt thời gian lâu)

• • • • •

Ghi chú: (ghi chú của người dịch Trung Việt, chỉ có tác dụng tham khảo).

Dịch từ bản gốc tiếng Hán: <http://big5.minghui.org/mh/articles/2018/6/28/370391.html>

Có tham khảo bản tiếng Anh: <http://en.minghui.org/html/articles/2018/7/3/170982.html>

Dịch ngày: 19-8-2018; bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.

1. tẩy lễ: ý nói trải qua một phen thực tiễn khó khăn trắc trở mà trưởng thành. Người ta vẫn hiểu rằng dù là người vốn đã có tố chất tốt, tri thức được đào tạo tốt, nhưng muốn thật sự trưởng thành thì nhất định vẫn phải qua quá trình thực tiễn gian nan mới được; nếu quá trình lột xác đó rất khó khăn, và trưởng thành rất lớn, cũng ngụ ý ai không đạt thì đào thải, thì gọi đó là *tẩy lễ*.

2. chân kim đích dung luyện: dùng [lửa] nóng mà luyện ra vàng ròng (**dung luyện** 熔煉, chữ *dung* bộ hỏa).

3. **cổn cổn hồng lưu**: dòng chảy cuộn cuộn; *hồng lưu* → dòng chảy lớn rất mạnh; tựa như cỡi người thường được ví như *hồng trần cuộn cuộn* (**cổn cổn hồng trần**).

4. **ngũ hoa bát môn**: muôn màu muôn vẻ, phong phú về chủng loại đa dạng về sắc thái.

5. **tùy ba trục lưu**: góp sóng theo dòng, thêm dầu vào lửa (thành ngữ).

6. **dung luyện**: [熔煉] nóng tan (chữ *dung* bộ *hỏa*).

7. **Thần đích lộ**: con đường của Thần, con đường Thần an bài, con đường thành Thần (tùy ngữ cảnh mà hiểu).

8. **tiềm di mặc hóa**: biến hóa một cách âm thầm, không lộ ra ngoài.

9. **chủ lưu**: dòng chính.

10. **xú bất khả văn**: thối không ngửi được.

11. **địa ngục trừ danh**: xóa tên khỏi địa ngục.

12. **biệt vô tuyền trạch**: không có lựa chọn khác.

13. **giải đãi**: không tinh tấn (nghĩa trong ngữ cảnh tu luyện), buông thả, lười biếng.

14. **chính thường**: bình thường như lẽ ra nên phải thế; nhiều chỗ dịch thoáng là *bình thường*, có chỗ để nguyên từ Hán-Việt là *chính thường*.

15. **chính lộ**: con đường [ngay] chính.

16. **vô năng vi lực**: không thể góp sức, dù muốn cũng không làm nổi, cảm thấy bó tay.

17. **Thiên Lý**: đạo lý của Trời, cái Lý của Trời (diễn nghĩa bề mặt chữ).

18. **chính Thần**: chư Thần phía chính phái, chính diện.

19. **chính phụ đồng tại**: tạm dịch là *chính-phụ đồng thời có*.

20. **tôi chỉ quản nhân tâm**: có bản tiếng Anh diễn giải “*Sư phụ chỉ quản nhân tâm*”; có bản tiếng Anh khác diễn giải là “*chúng ta chỉ quản nhân tâm*” (tức là chữ “*tôi*” này là nói thay mặt cho học viên).

21. kiên tín bất nghi: tin tưởng kiên định và không có nghi ngờ; trong bài tạm dịch là *hoàn toàn tin tưởng*.

22. vĩ thanh: trong bài tạm dịch là *đoạn cuối*.

23. quốc bảo: viết tắt của *quốc nội an toàn bảo vệ*, tên cũ *chính trị bảo vệ* hoặc *chính bảo*, cơ cấu bảo vệ an toàn chính trị và quốc nội; **công an:** cơ cấu cảnh sát các cấp, đứng đầu là *bộ công an*.

24. vô khả hậu phi: không thể lấy đó làm lỗi lớn để chỉ trích nặng nề, không tính là đã gây tội lỗi nghiêm trọng; trong bài tạm dịch là *không nên định tội*.

25. nhục thân: thân xác thịt; *nhục* → thịt.

26. đối tu bất tu: tạm dịch là *lúc tu lúc không*.

27. đại thủ đại cước: tiêu xài xa hoa lãng phí; tạm dịch là *vung tay rất thoáng*.

28. tôi thừa nhận: theo diễn giải bản tiếng Anh đây là câu của cự thế lực, nghĩa là phải làm được thế thì cự thế lực mới thừa nhận.

29. hậu trưởng: sẽ tính sau, món thu chi hay ghi nợ gì đó mà sau sẽ thanh toán các bên; *trưởng* → sổ sách, món cần thanh toán.

30. tự thị nhi phi: tựa như là thế nhưng mà không phải thế, không thật lòng, không phản ánh đúng sự thật, giống như đúng mà thực ra là sai.

31. đắc bất thường thất: cái được chẳng bỏ cho cái mất, mất nhiều hơn được.

32. Tát-đán: phiên âm từ *Satan*, người Việt đọc là *Sa-tăng*. Là đại biểu của phía phụ diện, Satan được gọi là *ma*, hoặc *ma vương* (cách gọi của tiếng Hoa), chứ không gọi là *quỷ Sa-tăng* (như cách gọi thường lưu hành ở người Việt). Từ *quỷ* trong tiếng Hoa thường để chỉ sinh mệnh cõi âm.

33. quy tân: quy thành mới, quy theo cái mới; *quy* trong từ *quy chuẩn*, *quy chính*; *tân* → mới.

34. **thể hệ:** hệ thống, một hệ các thứ (*thể*) nào đó; trong giảng Pháp, *thể hệ* có thể là nói về một hệ các thiên thể, một hệ thiên thể.

35. **hồng ma:** ma đỏ, là nói *cộng sản*.

36. **lĩnh tình:** khi được giúp thì người ta đón nhận và hiểu được lòng tốt. Nói *người ta không lĩnh tình* tức là nói mình vốn từ thiện ý mà trợ giúp, nhưng người ta chẳng hiểu thể, có khi còn biến thành tình hướng khác (ví dụ: người ta bèn lợi dụng tức là lừa gạt lòng tốt, hoặc người ta hiểu lầm thành mình có ý đồ xấu).

37. **động đao động thương:** động đến vũ khí (đao, thương), cấp độ xung đột đánh nhau đến mức đó.

38. **nhất niên bán tải:** một năm nửa năm, là ý nói một quãng thời gian nào đó, chứ không hiểu máy móc một năm hoặc nửa năm.

39. **công hạ:** tấn công và chiếm lĩnh được thành trì nào đó thì gọi là *công hạ*; trong bài này tạm dịch là *chiếm lĩnh*; người dịch hiểu là Sư phụ ví việc học viên giành được đối tác trong lãnh vực thương mại từ tay tà đảng cũng giống như công thành chiếm đất trên chiến trường vậy; lối ví *thương trường như chiến trường* cũng là lối ví thường dùng ở xã hội, ví dụ: *chiếm lĩnh thị trường*.

40. **chính diện:** trong đoạn văn này được hiểu là *mặt chính*, ngụ ý tích cực, có tính xây dựng; trái với *phụ diện* là mặt đối lập ngụ ý tiêu cực thiếu tính xây dựng.

41. **ài:** tiếng thở dài.

42. **thân tình nan xả:** khó buông xuống được tình cảm thân quyến.

43. **dưỡng thành:** nuôi dưỡng, dung dưỡng mà thành.

44. **hảo thính, hảo sự:** trong ngữ cảnh đoạn này, tạm dịch là *điều dễ nghe, chuyện vừa ý*; ở ngữ cảnh khác thì thường dịch là *điều dễ nghe, chuyện tốt*.

45. **tư:** ích kỷ, như trong các từ *tư tâm, vị tư*.

46. **tự ngã:** tạm dịch là *cái tôi*.

47. Đây là một kiểu văn hóa trong lối dùng từ. Ví như thay vì nói là “đài truyền hình trung ương” (CCTV) thì nói là “đài truyền hình tai ương”, thay vì nói “bắt giữ” (như trong tài liệu của ĐCSTQ hay nói “bắt giữ tội phạm”), thì ta nói là “bắt cóc học viên”. Dùng từ chính xác hơn, tránh bị rơi vào lối dùng từ và lối nghĩ của Trung Cộng.